

TEHNIČKI PREGLED GOLD CENTAR

STARČEVO

Pančevački put 107a
tel: +381 63/725-37-58

Radno vreme: 08-16h,
Vikendom ne radimo.

* Plaćanje računa *
Takse * Osiguranje *
Tehnički pregled
i registracija vozila *

* Odloženo plaćanje:
čekovima,
administrativnom
zabranom,
preko PIO fonda
za penzionere,
karticom Poštanske
štedionice na
6 mesečnih rata.

BUKOV pelet

“Strugara Radanović”

Najsavremeniji pelet nemačkog kvaliteta “KAL” razlikuje nas od drugih:

- procenat zbijenosti drvene mase iznosi 5,72%;
- u procesu sušenja koristimo ciklone sa vrućim vazduhom, a ne otvorenim plamenom;
- u našem peletu nema sagorelih čestica;
- rezultat je bolja kaloričnost peleta i manje pepela.

Kontakt telefon:
060/517-82-82, Jelena

ЗАШТО СТАРЧЕВВО НИЈЕ СЕЛО?

Starčevo је градско насеље које се налази на територији града Панчева, у Јужнобанатском округу Аутономне Покрајине Војводине, у Републици Србији. Према коначним резултатима пописа становништва из 2011. године, у Starčevo живи 7473 становника.

□ Једноставно - зато што је удео пољопривредног становништва у Старчеву нижи од 30%. То га чини насељем градског карактера. Баш као што се види на званичној презентацији Града Панчева - **Старчево није село него је насеље градског карактера.** Као такво, **оно је једно од десет насељених места које творе ГРАД ПАНЧЕВО:** а то су Глогоњ, Јабука, Банатско Ново Село, Долово, Банатски Брестовац, Иваново, Омољица (насеља сеоског карактера), и насеља градског карактера - Старчево, Качарево и Панчево (од Скробаре до Војловице). Административни центар ГРАДА је у насељу Панчево.

Слика

СУНЦА НАША! - Никола и Димитрије у својој продавници
колача и лимунате у Леџиновој 28 сакупљају цепарац за вашар

Месечне локалне новине

СТАРЧЕВАЧКЕ НОВИНЕ

ГОДИНА: XXXIII

БРОЈ: 391

30. ЈУН 2026.

НЕМА ЦЕНУ

Издаје

Креативни културни клуб
Моше Пијаде 12, Старчево 26232

Главни и одговорни уредник
Милена Јовишић

Редакцијски колеџијум:

Петар Андрејић (оснивач), Јордан
Филиповић, Зорана Штековић,
Предраг Станковић, Марко
Ивошевић, Далибор Мергел, Вера
Шкулић, Петар Орешковић
(спорт), протојереј-ставрофор
Зоран Малетић (црква), Данијела
Пећанин (школа), Тех. секретар:
Јована Горуновић,
Фото, насловна: Исидора Јовић

Web:

www.starcevo.org.rs

E-mail

snovine94@hotmail.com

Телефон

063/565-752

Тираж

1200

СТАРЧЕВАЧКЕ новине први пут
су изашле јуна 1994. године.

Уписане су у Регистар медија под
бројем: NV001048

///

Информатор СМЗ Старчево

СРП - Каталогизација у публикацији На-
родна библиотека Србије, Београд
32+659.3(497.113)
СТАРЧЕВАЧКЕ новине : месечне локалне
новине / главни и одговорни уредник
Милена Јовишић.
- Год. 1, бр. 1 (1994) - Панчево : Креат-
ивни културни клуб, 1995- (Панчево :
Графо колор 2024). - 30 цм Доступно и на:
<http://www.starcevo.org.rs>. - Месечно. ISSN
1821-407X = Старчевачке новине
COBISS.SR-ID 103785755

Њиве да се не пале!

Градски штаб за спровођење мера заштите од пожара стрних и других пољопривредних усева на територији града Панчева издао је саопштење поводом предстојећих пољопривредних радова.

У саопштењу стоји: - Имајући у виду период сазревања стрних усева и жетвене радове, као и оцену повећане опасности од настанка пожара, угрожавања неовршених стрних усева и пољопривредних машина, као и значај жетвених радова, упућује се упозорење - апел свим учесницима жетвених радова на предузимању превентивних мера да до пожара не дође.

У периоду сазревања и за време жетве забрањено је паљење и употреба отворене ватре у близини усева. Жетва и транспорт стрних усева и сламе може се обављати технички исправним пољопривредним машинама и транспортним средствима, уз услов да су снабдевени одговарајућим хватачима, разбијачима и пригушивачима варница. Комбајни којима се обавља жетва морају бити снабдевени исправним апаратом за гашење пожара, ашовом и лопатом. При обављању жетве и превоза стрних усева и камарица сламе забрањено је пушење и коришћење средстава са отвореним пламеном.

Да не буде овако

Изузетно је дозвољено на местима која су означена и удаљена најмање 30 метара од места рада и снабдевена посудом која

је напуњена водом за гашење опушача - стоји у саопштењу Градског штаба.

П. А.

Признања за женско агропредузетништво

Додела признања - Ђукић и Шкулић

У Привредној комори Србије свечано је основана Секција за женско агропредузетништво, која ће представљати значајну платформу за умрежавање, едукацију и економско оснаживање жена у пољопривреди и агробизнису.

За председницу секције изабрана је Симона Ђукић, потпредседница Асоцијације агропредузетница Србије, која ће предводити рад секције и заступати интересе жена окупљених у оквиру Асоцијације агропредузетница Србије. Свечаном отварању присуство-

вала је Милица Јанковић, посебна саветница министра пољопривреде, шумарства и водопривреде, која је истакла да Министарство снажно подржава жене у агробизнису и њихово економско оснаживање.

О значају формирања секције говориле су Вера Шкулић, председница Асоцијације агропредузетница Србије, и Симона Ђукић, потпредседница Асоцијације, нагласивши да је оснивање секције резултат дугогодишњих потреба жена из пољопривреде за организованом едукацијом, стручном подршком и већим укључивањем у привредне токове. Према њиховим речима, управо су жене са терена препознале потребу за местом на којем ће моћи да стичу нова знања, размењују искуства, развијају своје послове и заједнички наступају пред институцијама.

У оквиру секције биће организоване бројне едукације, радионице и стручни скупови, а посебан акценат биће стављен на брендирање производа, стандардизацију, маркетинг,

дигитализацију пословања и развој предузетничких вештина код жена које се баве пољопривредом. Оснивање секције представља наставак активности које је Асоцијација агропредузетница Србије успешно реализовала током претходног периода. Посебно место међу тим успесима заузима признање које су на 93. Међународном сајму пољопривреде у Новом Саду у име Удружења жена Асоцијације агропредузетница Србије примиле Вера Шкулић и Симона Ђукић. Ово признање има посебну тежину јер по први пут у историји српске пољопривреде постоји организовано удружење жена у пољопривреди које је добило овакву врсту признања на најзначајнијој пољопривредној манифестацији у земљи.

За Старчево ова награда има додатни значај јер је, поред награде за најлепшу кобилу, Дрину, коју је освојио Саша Никић, ово друга награда која је са 93. Међународног сајма пољопривреде стигла у наше место.

Превентивни прегледи

□ Савет за здравство Градског одбора Српске напредне странке спровео је, у суботу, 6. јуна, превентивне здравствене прегледе у нашем месту. Ови прегледи су одржани у малој сали Дома културе а подразумевали су мерење тежине и висине,

БМИ, крвног притиска, нивоа шећера у крви, као и холестерола и триглицерида. Обављан је и општи лекарски преглед, ОРП и преглед ултразвука штитне жлезде. Одзив грађана је био велики и прегледано је педесетак пацијената.

УСПЕШНО ЗАПОЧЕЛА АКЦИЈА РЕЦИКЛАЖЕ

Испоруку посуда за издвајање секундарних сировина Старчевцима "Хигијена" је започела 4. маја. Сви корисници услуга овог предузећа могли су бесплатно да преузму посуду намењену прикупљању секундарних сировина: **пластичних боца, папира, картона, алуминијумских и челичних лименки.**

Преузето је око девет стотина рециклажних канти, а у међувремену обављено и прво прањње:

- Током првог изношења прикупљено је 2,5 тоне амбалажног отпада, што показује веома високу

еколошку свест Старчеваца, коју заправо прати и изузетно интересовање за ову акцију. У поређењу са сругим срединама Старчево предњачи - истиче Никилна Шурбатовић из "Хигијене" радне јединице "Екосировина".

Старчевци који из било ког разлога нису били у могућности да преузму своју плаву канту то још увек могу учинити тако што ће контактирати "Хигијену" на број телефона 060/3277-820, а могу и лично доћи у Власинку 1 у Панчеву где се налази рециклажна станица.

П. А.

Екипа Хигијене на терену

Распоред прањњења плавих канти

□ Из улица: Петра Драпшина, Матије Гушца, Иве Лоле Рибара, Ритске, Пролетерске, Вишњичке, Ослобођења, Партизанске, Радничке, Виноградске, Сремске, Банатске, Омладинске, Кестенова, Његошеве, Максима Горког, Наделске, 4. октобра, Зимске, Јесење, Мале, Панчевачки пут, Вељка Влаховића, Моше Пијаде, Бечејске, Зрењанинске, Вршачке, Иве Андрића, Сомборске, Суботичке, Михајла Пупина, Николе Тесле и Новосадске, плаве канте ће се празнити једном месечно и то - **ЧЕТВРТОМ**, у следећим терминима: **16. јул, 20. август, 17. септембар, 15. октобар, 19. новембар и 17. децембар.**

□ Из улица: ЈНА, Пролетње, Дунавске, Вука Караџића, Војвођанске, Иваначки пут, Легње, Утринске, 7. јула, Жарка Зрењанина, Лењинове, Маршала Тита, Бориса Кидрича и Баштенске, плаве канте ће се празнити једном месечно - **ПЕТОМ** и то у следећим терминима: **17. јул, 21. август, 18. септембар, 16. октобар, 20. новембар и 18. децембар.**

Настављено уређење Старчева

Фини потези мајстора Вујића

□ Иако је завршена акција пролећног уређења нашег места није се стало са радовима. На Тргу увек има посла - фарбање и поправка клупа и другог мобилијара, кошење и плевљење траве - редовни су послови. Али, има и оних који се обављају периодично, попут санације грба Старчева у рељефу или финих радова на распећима на Тргу, које изводи вајар Милован Вујић. ЈП "Урбанизам" спровео је акцију крпљења рупа на коловозима у нашем месту на основу прикупљених информација од стране наше Месне заједнице. Радило се и на уређењу каналске мреже, па је тако на иницијативу грађанке Љубице Тодоров ДТД "Тамиш" покосио канал у Утринској улици.

Угао Радничке и Банатске улице

Кошење канала у Утринској улици

Кров на Дому на чекању

□ Секретаријат за инвестиције Града Панчева расписао је половином маја месеца јавну набавку за реконструкцију крова на старчевачком Дому културе. Након спроведене процедуре констатовано је да је пристигла само једна понуда за овај посао

и то са понуђеним износом који премашује предвиђена средства од 20 милиона динара. Због тога, мораће да се понови процедура одабира извођача, или да се прилагоди пројектни задатак и обим радова, како би се ова инвестиција реализовала.

ИНТЕРВЈУ**Магистар Татјана Божић**

ВЕЋНИЦА ЗА ОБРАЗОВАЊЕ ГРАДА ПАНЧЕВА

**Храбро пратите
своју радозналост***Већница поручује мајуранима да су знање и енергија кључни за будућности нашег друштва истакавши да ће Град Панчево увек бити њихов најчврћи ослонац на путу даље развоја и успеха***Завршила се школска година. Како бисте оценили протеклу годину када је реч о раду основних и средњих школа на територији Панчева?**

- Протеклу школску годину на територији Панчева можемо оценити као успешну и динамичну, обележену високим степеном професионализма, модернизацијом школских простора и изванредним успесима наших ученика и наставника. Основне и средње школе у граду и насељеним местима још једном су потврдиле да представљају стуб стабилности и развоја локалне заједнице.

Који су били највећи изазови са којима су се образовне установе суочавале током ове школске године?

- Највећи изазови ове школске године успешно су трансформисани у важне лекције, при чему су образовне установе показале изузетну отпорност и спремност да се прилагоде захтевима модерног доба. Суочавање са технолошком револуцијом и масовном применом вештачке интелигенције отворило је врата модернизацији наставе, подстакавши просветне раднике да фокус помере са пуког меморисања чињеница на развој критичког мишљења и креативности код ученика.

Истовремено, интензиван је рад на реформи система оцењивања како би се јасније вредновао реалан труд и таленат сваког детета. Кроз све ове изазове, школе су до-

датно учврстиле своју улогу безбедног и подстицајног окружења, доказавши да заједничким радом наставника, родитеља и институција можемо успешно да одговоримо на све друштвене промене и изградимо квалитетније образовање за будуће генерације.

Да ли су током године реализовани значајни пројекти или инвестиције у школску инфраструктуру и какви су планови за летњи распуст?

- У току ове године било је доста радова на објектима школа како основним тако и средњим. Радови су се односили на реконструкцију самих школских објеката као и обнављање ентеријера (замена прозора, врата, сређивање учионица...).

За основне школе издвојено је око 20.000.000 динара, а за средње око 15.000.000. Крајем 2025. године завршена је изградња нове зграде Гимназије, за коју је било издвојено 160.000.000 динара. Током 2026. године, у периоду распуста, планара се изведу радови на санацији крова старе зграде Гимназије за које је издвојено 50.000.000 и радови на замени прозора за које је издвојено 10.000.000 динара. У Пољопривредној школи изведени су радови на кречењу, на санацији плафона и зидова и замењени су олуци, за шта је издвојено 4.500.000 динара. Изведени су радови на адаптацији котларнице у ОШ "Васа Живковић" у Панчеву,

за које је издвојено 13.000.000 динара. Наравно, планирају се и остали потребни радови у школама.

Колико је Град Панчево издвојио за образовање током ове године?

- У буџету Града ове године за основно образовање издвојено је преко 390.000.000 динара, а за средње више од 227.000.000. Ту спада финансирање свих материјалних трошкова, рејање, набавка опреме, текуће одржавање...

Колико ученика ће ове године уписати средње школе у Панчеву, и колико им је образовних профила на располагању?

- Завршни испит је за ученике осмих разреда једно велико искуство, али и први тест у даљем школовању и животу уопште. Завршном испиту приступило је 1127 ученика, од тога 46 по индивидуалном образовном програм (ИОП 2).

Што се тиче изборних предмета хемију је полагало 47, физику 62, ФООО 10, историју 91, географију 528 и биологију 389. У нашим средњим школама укупно има 1620 места и 51 образовни профил тј. смер. Места има за све ученике и надам се да неће бити неуписаних ђака, као ни претходних година. Број места регуларно износи 1513, а за дуално образовање 107. Укупан број места је 1620.

Број смерова у средњим школама - 51 ("Мара Мандић" три). Укупан број места је 54. Трогодишњи сме-

рови- 18, а четворогодишњи 35. Двогодишњих је 16.

Панчево би ускоро требало да добије два нова вртића. У којој фази су тренутно радови и када се очекује пријем првих малишана?

- Радови на изградњи вртића су завршени и сада смо у фази припреме за технички преглед објеката, за оба вртића. Нови вртићи у насељима Младост и Стрелиште значајно ће допринети смањењу листе чекања и биће опремљени према савременим стандардима предшколског образовања и васпитања.

Регионални центар за таленте "Михајло Пупин" био је домаћин 68. Републичког такмичења у истраживачким радовима. Колико је важно то што млади показују интересовање за науку и истраживање?

- На 68. државном такмичењу талентованих ученика, средњошколаца Републике Србије по наставним предметима и научним областима учествовало је 421 ученик са 371 радова. У 13 дисциплина ученике је испитивало 26 комисија састављених од универзитетских професора, научних радника, основно и средњошколских професора. Ове године је било највеће средњошколско такмичење у организацији регионалних центара за таленте Републике Србије.

Ове године су у нашем граду одржана два републичка такмичења и ово је треће државно такмичење. На свима су наша деца освојила значајне награде и Град, као и сваке године, планира да их награди уочи Дана града.

Како Град подржава талентоване ученике и њихов научно - истраживачки рад?

- Град Панчево увек има слуха за надарене и вредне ученике. Из буџета се финансира куповина књига за "вуковце" основних и средњих школа за шта се одваја 330.000,00 динара, финансира се њихов одлазак на екскурзију, за шта је одвојено 851.000 динара, а ту су и новчане награде "вуковцима" средњих школа у појединачном износу од 14.000, укупно 742.000 динара. Поред тога, награђују се даровити ученици који у току године освоје награде на државним и међународним такмичењима.

Колико је значајно да се млади већ током школовања укључују у истраживачке пројекте и развијају критичко мишљење?

- Укључивање младих у истраживачке пројекте током школовања од суштинског је значаја јер трансформира пасивне слушаоце у активне ствараоце знања. Имамо срећу да Град подржава Регионални центар за таленте где ученици могу додатно да развијају своје таленте. Када ученици изађу из оквира сувопарне теорије и закораче у свет истраживања, они престају да узимају информације здраво за готово и почињу критички да преиспитују свет око себе. Кроз самосталан рад на пројектима, млади развијају способност објективне анализе података, уче

Татјана Божић

да разликују чињенице од манипулација и проналазе иновативна решења за реалне проблеме у свом окружењу. Поред очигледних академских предности и лакшег преласка на високо образовање, овакав приступ развија и кључне животне вештине попут тимског рада, комуникације и самопоуздања. На тај начин, рано учење у научним и практичним пројектима не ствара само успешне будуће професионалце који су конкурентни на тржишту рада, већ обликује свесне, одговорне и зреле грађане способне да до-

носе мудре одлуке у савременом друштву.

Коју бисте поруку упутили ученицима који завршавају школску годину, посебно матурантима пред упис у средње школе и факултете?

- Матурантима који сада бирају средње школе и факултете поручујем да храбро прате своју радозналост, верују у сопствене способности и не страхују од грешака, јер је сваки избор је почетак једне велике авантуре. Током досадашњег шко-

ловања научили сте како да учите, а сада је време да то знање употребите као алат за изградњу сопствене будућности. Бирајте области које вас инспиришу да постављате питања и критички размишљате, јер свет тражи младе људе који се не плаше да истражују и стварају нове вредности. Останите доследни себи, будите вредни и отворени за нове изазове, јер се прави успех крије у процесу учења и сталног личног напретка.

Зорана Штјековић

Пензионери посетили манастир Тумане

Наши најстарији суграђани упутили су се 3. јуна у посету манастиру Тумане. Из Старчева смо кренули у раним јутарњим сатима, а по плану овог једнодневнoг излета, прво су у Голушцу присуствовали промоцији једног програма за здравље, што пензионерима много значи. Промоција је протекла квалитетно и у доброј атмосфери. Организатор је сениорима припремио ручак, који је, по њиховим речима, био обилан и укусан.

Након ручка продужили су до манастира Тумане где су се поклонили моштима Зосима и Јакова, и у хладу се одморили и напили хладне воде са извора. Завршивши посету манастиру, у раним поподневним часовима пензионери су отишли на Сребрно језеро. Искористи су лепо време и прилику да прошеташу обалом овог бисера Браничевског округа и уживали у одсјају осунчаног језера. Искористили су прилику да се освеже - сладоледом, хладним соковима и пивом.

Касно поподне кренули су ка Старчеву. Пут је протекло безбедно и дошли су у наше место раздрагани и расположени због лепо проведеног дана.

Уживање у путовањима

ПЕТА СТАРЧЕВАЧКА НОЋ МУЗЕЈА

О историји, а уз музику

*Петна по реду
“Старчевачка ноћ музеја”
одржана је од 21. до 24.
маја. Публика је и овом
приликом могла да посети
неколико разноврсних про-
грама и обиђе све постојеће
у оквиру музеја историје
Старчева*

Лепо време је омогућило да све активности на отвореном буду успешно реализоване тако да су посетиоци могли да испрате све догађаје у целисти, онако како су организатори најавили, и тако на један занимљив начин упознају ближу и даљу прошлост нашег места и ових простора.

Овогодишњи програм отворен је концертном класичне музике, а наступали су, као и претходних година, ученици издвојеног одељења Музичке школе “Јован Бандур”. Први пут ове године концерт је премештен са Трга у двориште музеја, испред реплике неолитског насеља, тако да је публика могла да ужива у музици и јединственом амбијенту. Петнаестак младих музичара представили су се на клавиру из класе проф. Анђеле Бувач, на виолини из класе проф. Естер Крстић и на хармоници из класе проф. Адријана Ардељана, док је клавирска пратња била проф. Кристина Крстић. Публика је уживала у изведбана Јелисавете Шарић, Давида Деспотовића, Петра Стакића, Ђаин Танг, Ане Марковић, Миле Митић, Маше Станишић, Искре Секулић, Соње Ђирковић, Христине Божић, Давида Марјановића, Уне Гаврилов, Теодоре Топаловић, Андреја Урошева и Теодоре Стојановски. На разноврсном репертоару било је и познатих композиција као што су “Билана платно белеше”, “Разгранала грана јорговна”, али и озбиљних дела класичне музике попут “Сонатина у Адуру” од Шмита, Дворжакова “Хумурска”, “Венецијанска гондолијера” од Менделсона...

Ноте ове године у посебном амбијенту

Публика није штедела дланове за показано умеће после сваке изведене композиције, али и када је требало подржати младе музичаре пред излазак на сцену.

Угођај те вечери је настављен уз обилазак музејских поставки, а присутни су имали прилику први пут да виде и три обновљене неолитске куће чија је рекон-

струкција рађена током овог пролећа уз подршку Града Панчева, Месне заједнице Старчево и удружења “Пагус”. Другог дана манифестације старчевачки музеј је

Ученици издвојеног одељења Музичке школе

У неолитској кући

своја врата за посетиоце отвори у вечерњем термину, од 19 до 23 часа, а посетиоце је дочекивао и кроз поставке водио водич одевен у неолитску одећу. Тада су посетиоци могли да обиђу сталну поставку “Старчево кроз векове”, и две пратеће изложбе, а у дворишту музеја реплику неолитског насеља која оставља посебан утисак у вечерњим сатима и уз залазак сунца. Тада је на отвореном простору емитована и видео-пројекција неколико кратких филмова о старчевачкој култури.

Трећег дана “Старчевачке ноћи музеја” акценат је стављен на недавно отворену изложбу фотографија “Градитељско наслеђе Старчева” за коју је било обезбеђено стручно вођење, али посетиоци су могли да обиђу и остале поставке музеја. Изложби је претходио фотоконкурс током марта месеца, а од пристиглих фотографија старих кућа четрдесетак је ушло у ужи избор и могу се видети на овој изложби све до јесени.

Четврти дан програма био је резервисан за децу јер је за њих била приређена радионица “Неолитска градња” коју су водили археолози Марија Ђуковић и Никола Говедарица. Највећи је био одзив младих извиђача, али било је и деце које су родитељи довели и заједно учествовали на овој радионици. Учесници су били распоређени на четири пункта на којима се обављала припрема дрва за уградњу, увезивање грана у плетар за зид куће, мешање блата са сламом и повезивање ових делова у процесу изградње зида. Свако дете је према својим могућностима и афинитетима бирало шта ће радити, а чинило се да су најмлађи највише уживали у раду са блатом. На тај начин деца су учила како је човек себи градио кућу, тзв. полукопану земуну, на овим нашим просторима пре 8000 година.

Улаз за све програме је био слободан као што је то у старчевачком музеју током целе године.

М. Јовишић

Примењена археолошка знања

UPIS U TOKU!

UPIS NOVIH ČLANOVA

PLESNI STUDIO BALERINA — STARČEVO —

Vrši upis novih članova za školsku
2026/2027. godinu!

NJEGOŠEVA 10, STARČEVO

- Uzrast od 3 godine i stariji
- Rekreativne i takmičarske grupe
- Moderni ples
- Show Dance
- Disco Dance
- Gimnastika
- Balet

Dodite da zajedno rastemo, učimo, plešemo i stvaramo
najlepše uspomene!

SPECIJALNA POGODNOST!
PRVI MESEC ČLANARINE

-50%

POPUSTA

INFORMACIJE I PRIJAVE:
065 590 6678

PRVI TRENING
BESPLATAN

PLESNI STUDIO BALERINA STARČEVO

18 GODINA TRADICIJE

SERVIS TUBIĆ

Ul. Ive Lole Ribara 10 Starčevo

- ✓ PRODAJA, SERVIS I MONTAŽA PEĆI NA PELET
- ✓ OVLAŠĆENI SERVISER ZA PEĆI NA PELET
- ✓ PRODAJA SERTIFIKOVANOG PELETA
- ✓ TOPLOTNE PUMPE
- ✓ REZERVNI DELOVI / BRZA INTERVENCIJA

063 17 13 162

Лице с насловнице: Анђела Ивковић, ученица генерације

Прва степеница у жељеном правцу

Наша саговорница је Анђела Ивковић, рођена 2011. године. Управо је завршила осми разред старчевачке основне школе, а проглашена за ученицу генерације. Она је упоредо похђала две државне школе - поред основне у Старчеву, завршила је и Основну музичку школу “Јован Бандур“ у Панчеву. Уз велику подршку својих родитеља, мајке Лиле и оца Флорјана, Анђела незаустављиво корача ка остварењу својих животних циљева уз велики труд и посвећеност у учењу.

Овом приликом она нам открива како се постижу најбољи резултати и где ће све наставити своје даље усавањавање.

Анђела Ивковић

Како је протекло детињство?

- Највише сам волела да се играм с друштвом у забавишту и са рођацима који су моје годиште. У вртићу, васпитачице Ивана Филиповић и Ивана Шајић су ми помогле да се уклопим у друштво јер сам јединица у породици. “Жмурке“ и “јурке“, тада су нам биле омиљене игре...

Живим близу центра места, тако да је паркић на Тргу био место где сам често долазила. Код куће сам волела да цртам и да се играм са псом и мачком. Од малих ногу сам желела да postanем научник и имам лабораторију. Тад сам се највише угледала на Николу Теслу. Једно време сам хтела да будем геолог и да истражујем природу, а после астронаут, да видим шта се налази око нас у свемиру.

Шта још памтиш из тог времена?

- Памтим учитељицу Снежану Антонијевић која нас је учила лепим стварима везаним за живот и школу. Учила нас је другарству и да се ни једно дете не осећа издвојено због учења, облачења... У првом и другом разреду сам ишла у продужени боравак и ту ми је у лепом сећању остала

учитељица Љиља Велинов. Помагала нам је увек разговором кад имамо неки проблем који је требало решавати. И друштво је било лепо. Жао ми је што се сада растајемо.

Који су ти били омиљени предмети у школи?

- Математика и хемија. Логички задаци и компликоване ствари око којих треба мало више да се размишља, привлачили су ме што се тиче математике. Хемија ми је занимљива јер је мало опширнија и теже ју је сватити, нарочито теорију. Експерименти су ми још од малена били занимљиви. Као мала, маштала сам да имам лабораторију у кући и да “мућкам“ неке супстанце.

Ишла сам на градска такмичења из историје, српског језика, математике, хемије, а из биологије само на школско. Наставници су нам доста помагали да све савладамо и били уз нас. Кад се појаве проблеми, заједно смо их решавали.

Чиме си се бавила у слободно време?

- Једну годину сам се бавила фолклором у првом разреду школе. На то сам се

одлучила вероватно због друштва. Било ми је забавно и лепо, али више ме је занимао спорт и касније свирање. Зато сам тренирала одбојку три године. Хтела сам да будем шампион. Пошто сам уписала музичку школу, престала сам да тренирам.

Како је изгледао твој музички пут?

- У трећем разреду основне школе уписала сам панчевачку музичку школу, одсек - виолина, јер ми је то најинтересатнији инструмент. На почетку школовања је било тешко, чак сам размишљала и да одустанем, али после је све дошло на своје место јер сам била упорна. Професорка Александра Тајдић ме је на неки начин “усавршила“, све лоше ствари сам са њом исправила. Учествовала сам на школским такмичењима и освајала прва места. Тамо сам упознала дивне пријатеље и са некима ћу наставити даље школовање. Узор ми је Стефан Миленковић зато што је био упоран и достигао свој циљ. Волела бих да будем као он. Музика ми значи, јер, на неки начин, лечи душу кад ти је тешко. Испразни све лоше из тебе...

Да ли имаш неки животни мото?

- Да. Мој мото је - кад нешто зацрташ, мораш то и да оствариш. Не могу да замислим себе да нисам нешто остварила. Све мора да буде како сам замислила и нема средине, већ само најбоље. Кад то постигнем, осећај је прелеп. Будем поносна на себе и буде ми драго што никад, ни у једном тренутку, нисам одустала и што сам се борила до краја.

Мислим да ће ми стечено знање доста значити и за даље школовање и кроз живот.

Коју средњу школу желиш да упишеш? Чиме би волела да се бавиш касније у животу?

- Уписујем Гимназију “Урош Предић“ у Панчеву, природно-математички смер и Средњу музичку школу “Јован Бандур“. “Иду“ ми природне науке, учим их са уживањем и занимљиво ми је. После бих хетла да завршим Електротехнички факултет и да оснујем своју фирму. Интересује ме нешто везано за рачунарство или обновљиве изворе енергије, системи струје...

Милена Јовишић

Никад није касно за плес

Фолклораши - рекреативци

Културно-уметничко друштво "Неолит" наставило је са бројним активностима и током јуна, потврђујући још једном да је место окупљања свих генерација које повезује љубав према фолклору, традицији и заједништву.

Овог месеца са радом је почела рекреативна група, чије је оснивање наишло на изузетно позитиван одзив међу суграђанима. Већ на првим пробама окупио се велики број заинтересованих, што је показало да жеља за игром, дружењем и неговањем наше културне баштине не јењава без обзира на године и претходно искуство.

Рекреативна група намењена је свима који желе да слободно време проведу активно, науче или обнове кораке народних игара и постану део једне велике фолклорне породице. Пробе се одржавају сваке недеље од 19 часова, у пријатној и опуштеној атмосфери, а врата овог фолклорног друштва остају отворена за све нове чланове који желе да се прикључе.

Фолклораши су посебно поносни на своје ветеране који су 6. јуна учествовали на фестивалу фолклора у Црепаји. Насту-

пили су пред бројном публиком заједно са другим фолклорним ансамблима и својим извођењем оставили веома запажен утисак. Публика је њихове игре испратила великим аплаузом, док су организатори похвалили енергију, уиграност и аутентичност којом су представили своје друштво и место из којег долазе.

- Учесће на оваквим манифестацијама од великог је значаја, јер пружа прилику за дружење, размену искустава и склапање нових пријатељстава, али и за представљање богатства народне традиције и обичаја које чланови овог друштва годинама предано чувају и преносе на млађе генерације, каже за наш лист Урош Бан, први човек старчевачких фолклораша.

КУД "Неолит" наставља да својим радом потврђује да фолклор није само игра на сцени, већ начин очувања идентитета, неговања културног наслеђа и јачања заједништва међу људима. Ентузијазам нових чланова рекреативне групе и посвећеност ветерана најбољи су доказ да традиција живи онда када се са љубављу преноси и дели са другима.

П. А.

ГРАД ПАНЧЕВО суфинансира пројекат "Старчево у фокусу 3".

У оквиру овог пројекта реализовани су неки од текстова у овом броју "Старчевачких новина"

ДЕЦА ИЗ КОМШИЛУКА

□ МИЛА МАРИЈАНОВИЋ је рођена 2015. године у породици Марине Ђорђевић и Маријана Маријановића, а има и старију полусестру Марију. Завршава четврти разред основне школе у Старчеву и одлична је ученица, а омиљени предмет јој је математика. Мила има разна интересовања. Већ четири године тренира одбојку у ОК-у "Борац" и веома је заволела овај спорт. Највише воли да игра на позицији дизача и радује се преласку у старију групу када ће моћи редовно да учествује на такмичењима за свој клуб. Уз то, Мила воли да са својом породицом иде на пешачења на Чардак и уопште у Делиблатску пешчару. Има своју планинарску опрему и радује се што ће ове године упознати стазе и природне лепоте Вршачких планина. Од прошле године је почела да похађа радионице хеклања у локалном удружењу жена. После јесење радионице је купила свој материјал и почела да прави уникате. Посебно је поносна на свој први, самостално исхеклани шепир. У свет ручног рада Милу је увела њена бака-нана још кад је имала седам година, а на овим радионицама додатно је заволела баш хеклање. Ова свестрана девојчица је недавно учествовала на такмичењу у рецитовању под називом "Стиховање" који се одржава у Библиотеци у Панчеву. Говорила је песму "Замислите" од Душка Радовића. Успела је да уђе у финале и заузела је седмо место међу 162 кандидата што јој је мотив да се пријави и следеће године. Члан је шаховске секције у школи и била је трећа на школском такмичењу. Тајне шаха учила је од деда Јове и тате. Мила налази времена и за часове енглеског језика. Уз све ово, размишља и о глуми...

М. Јовић

DTL Podunavlje

Tu smo komšije!

www.dtl.rs

Графике Габријеле Булатовић

Уметница приликом отварања изложбе

Прва званично забележена изложба у галерији “Боем“ отворена је 18. јуна 1996. године. Три деценије касније, на исти датум, отворена је нова изложба графика редовне професорке факултета примењене уметности у Београду, Габријеле Булатовић.

Том приликом у свечаној атмосфери обратили су се најпре директор Дома културе Марко Ивошевић, који је поздравио публику и дао кратак осврт на рад и значај ове галерије. Затим се обратио дугогодишњи председник уметничког савета “Боема“ Чедомир Кесић, који је такође, уз краћи осврт на тридесетогодишњи рад, представио нову изложбу и најавио ауторку.

У свом обраћању Габријела Булатовић је појаснила мотиве и доживљаје

приказаних дела, која инспирацију проналазе у јужном Банату, а највише у пејзажима поред пута, који се коначно претварају у линије и тачке одређених боја.

- Иако сам до сада излагала преко 250 пута, искуство из Старчева ћу уврстити у она најомиленија. Пријатно сам изненађена одзивом публике, топлоом атмосфером и самим нивоом организације изложбе. У Старчеву сам први пут и већ сада правим планове да га посетим поново са пријатељима - изјавила је за наш лист.

Отварање изложбе у музичком смислу обогатио је тамбурашки оркестар “Неолит“, сплетом песама који је разгалио публику, за употпуњење пријатне вечери, којој су присуствовали и бројни локални уметници.

П. С.

Радови на згради Месне заједнице

□ Током јуна изведени су радови на прочељу зграде Месне заједнице. Радило се и на унутрашњости, у ајнфорту и ходницима, након што су изведени радови на сечењу влаге прошле године. Тако је предње крило освежено, а остаје потреба за уређењем објекта у делу према Ватрогасном дому.

Српска православна црква

Часни појас
Пресвете Богородице

Највећа драгоценост Свете Горе, појас Пресвете Богородице која се чува у три дела и представља једину драгоценост до данас сачувану из Богородичиног земаљског живота. Према предању, појас је од камиље длаке начинила сама Богородица. После њеног упокојења, током њеног вазнесења, појас је предат апостолу Томи. Појас је чуван у Јерусалиму, а после у Кападокији, потом Јерусалиму па Константинопољу.

У току владавине Леондија Софуа (886-912. године) пренет је у палату где исцељује болесну жену владареву по имену Зои. Она је у знак захвалности Пресветој Богородици златним концем извезла цео појас који је тако добио свој данашњи изглед.

У дванаестом веку званично је установљен празник (слава) Светог појаса (31. август). Свети појас је био у Константинопољу до 12. века када је у поразу Исаковом од бугарског цара Асама (1185) украден и пренесен у Бугарску. Касније је доспео у руке Срба, кнез Лазар српски (1342-1389) га је покљонио манастиру Ватопед заједно са великим коадам Часног Крста. Од тада се чува у олтару Саборног храма овог манастира.

У годинама турске владавине, манастирско братство је кренуло на путовања по Криту, Македонији, Тракији, у Константинопољ и Малу Азију да би посветили и подржали грчки народ и спасили га од зараза које су харале. Носећи са собом Свети појас дешавала су се многа чудеса и исцељења. Од мноштва се издвајају: за време револуције 1821, после молбе Крићана, оци су пренели на Крит појас као помоћ народу. Међутим, када док су се свештеници спремали за повратак ухапсили су их Турци и повели на погубљење. Свети појас је тада откупљен од стране енглеског конзула Доменика Сантонија. Са Крита је свети појас премештен у Санторини у нову конзулову кућу. Вест се

пронела по острву, а епископ је обавестио братство Ватопеда. Конзул је тражио велику суму новца, а народ је, иако нападнута, успео да сакупи тражени новац и тако је појас враћен у Ватопед. Међутим, оно што се десило у Аиноу са женом свештеника поновило се и конзуловој жени. Она је тајно од мужа одсекла један део Светог појаса што је учинило да је конзул ускоро изненада умро, а мајка и сестра су јој тешко оболели. Због тога је она 1839. године молила манастир да пошаљу представника и претузму део Светог појаса који је остао код ње.

Године 1864. Свети појас је пренет у Константинопољ због колере која је косила становништво. Када се брод приближио луци колера је престала, а већ оболели су оздравили. Ово чудо је изазвало знатижељу султана па је пожелео да и сам целива Свети појас.

У периоду док је Свети појас био у Константинопољу један грчки становник из Галата затражио је да се пренесе у његову кућу јер му је син био тешко болестан. Када је појас стигао тамо, болесник је већ умро. Свештеници се нису препустили очају. Затражили су да виде мртваца а када су на њега ставили Свети појас он је оживео.

Године 1894. Свети појас позван у место Мадито у Малој Азији због најезде скакаваца који су уништили шуме и пољане. Када је брод на коме је био Свети појас стигао у луку небо је прекрио облак скакаваца који су почели да падају у море па је брод једва усидрен. Становништво је гледајући ово чудо одушевљено појало “Господе, помилуј“.

До наших дана Свети појас чини чуда, посебно код нероткиња. Њима се даје део освештане траке на Светом појасу и оне уз помоћ вере и молитве добијају милост од господина и пород.

īроїџереј-сїаврофор
Зоран Малетић

35 година плеса, пријатељства и заједништва

Свечаним концертном у Центру за културу у Панчеву, који је одржан у четвртак, 18. јуна, Плесни клуб "Балерина" је обележио велики јубилеј - 35 година успешног рада, посвећености и љубави према плесу.

Свечаност је започела приказивањем документарног филма о раду "Балерине". Затим су по једну кореографију извеле све узрастне групе плесача, а међу њима и две из Старчева. На сцену су затим позвани сви пријатељи овог клуба којима су уручене захвалнице, а затим и сви плесачи међу којима и они који више не тренирају, али су оставили неизбрисив траг својим резултатима. Владислава Војводић, бројним генерацијама плесача омиљена као Пипи, каже да су током три и по деценије кроз клуб прошле хиљаде деце и младих који су стварали причу испуњену уметношћу, спортом, дружењем и бројним успесима у земљи и иностранству, и додаје:

- Овај јубилеј био је прилика да се присетимо свих лепих тренутака, наступа, путовања, медаља и признања, али пре свега људи који су били део наше велике плесне породице. Посебну захвалност дугујемо свима који су годинама пружали подршку раду нашег клуба и доприносили развоју културног и друштвеног живота нашег места. Захваљујемо се на успешној сарадњи: Месној заједници Старчево, ЈКП-у "Старчевац",

Успешне "Балерине"

Дому културе, "Старчевачким новинама", ДВД-у "Старчево", музеју историје Старчева. Хвала свим плесачима, родитељима, тренерима, сарадницима и пријатељима клуба који су током ових 35 година били део наше приче. Са поносом настављамо даље, стварајући нове генерације плесача и нове успомене које ће трајати - поручује Владислава Пипи Војводић.

Плесни студио "Балерина" слави 18 година постојања и у то име биће традиционални концерт на отвореном, 28. јуна, од 18:30 сати на Тргу неолита у оквиру друге по реду манифестације Дани музике, песме и игре у Старчеву.

М. Јовишић

"Балерине" заблистале у Бијељини

Плесни студио "Балерина" остварио је запажен успех на међународном плесном такмичењу "Бијељина денс 2026", одржаном, 23. маја, у истоименом босанскохерцеговачком граду. Плесачи су се представили у различитим плесним дисциплинама и узрастним категоријама, остваривши одличне резултате и достојно представљајући Старчево и свој клуб. Таша Јовановић је освојила две златне медаље и специјалну награду за учешће на такмичењу. Николини Васиљевић је припала сребрна медаља, као и Ани Станковић. О путу до ових успеха нешто више је рекла Владислава Војводић, тренер, кореограф и међународни судија: - Посебно смо поносни на наше младе плесаче који су још једном показали таленат, труд, дисциплину и љубав према плесу. Сваки наступ био је резултат преданог рада, бројних тренинга и велике жеље да се представе у најбољем светлу. Ови резултати представљају још једну потврду квалитетног рада "Балерине" и успешне традиције коју већ годинама градимо заједно са нашим плесачима и њиховим родитељима. Честитамо свим плесачима на оствареним резултатима и родитељима на подршци. Поносни смо на свако дете које је стало на сцену и достојно представљало свој клуб и Старчево - нагласила је Владислава Војводић.

Рекордна посета музеју

Овог пролећа музеј историје Старчева у више наврата је посетило близу 500 ученика из неколико београдских школа. Поред музеја, деца су била гости ергеле "Мерац", где су јахали коње, а уз то обилазили су и манастир Војловица или ишли у Девојачки бунар.

Музеј је угостио и панчевачке средњошколаце, у првом наврату гимназијалаце, који су поред музеја обишли и винарију "Јелисавета", а потом и ученике туристичког смера Економско-трговачке школе "Паја Маргановић".

На крају, бележимо и организовану посету иностраних гостију, најпре из Вараждина (Хрватска), а потом и једне групе Румуна, заљубљеника у археологију. Бележи се и повећан број појединачних посета током јуна међу којима неретко буде и иностраних туриста. Наравно, чести гости су и Старчеваци који, пак, своје госте доводе у музеј историје Старчева.

Ученици београдских школа

КУЛТИВАТОР

историја, култура и млади

Историја

Православна парохија 1905. (II)

(наставак из претходног броја)

Што се свештенства тиче, о православним житељима Старчева духовну бригу водио је тада Алекса Топољанин рођен 5. септембра 1880. године у Сремским Карловцима. Рукоположио га је 7. фебруара за ђакона, а 8. фебруара 1904. године за презвитера епископ вршачки Гаврило Змејановић. Наведено је, а према подацима актуелним 1905. да Топољанин служи верницима две године, у самом Старчеву шест месеци. Каже се и да говори српски и немачки, да је ожењен те да је у то време имао једно дете. Кад је реч о парохијском звању, истакнуто је да је те дужности одуке обављало братство манастира Војловице, а од 1. августа 1905. године постављен је мирски свештеник, односно месни парох. Матице су заведене 1796. године. Аутор шематизма износи критику да су до 1905. године матичне књиге доста неуредно

вођене и да нема домовног протокола који представља евиденцију бројног стања верника по домаћинствима. Српских православних домова било је 284, а душа православних 1442. Занимљиво је да су мушкарци и жене били бројчано једнаки, 721 мушкарац и исто толико жена. Грађанских бракова било је седам, а дивљих 35. Следе информације о стању у образовању на српском језику у Старчеву те давне 1905. године. Школа је државна, има два школска здања, једно за основну школу, а друго за забавиште. Забавиште је зидано 1892. године, а основна школа 1901. Школски врт има. Учитељско особље чине Јован Максимовић рођен 19. фебруара 1852. у Фердину (данас Нови Козјак прим. аут.). Учитељску школу свршио у Сомбору 1878. Служи уопште 27, а у месту 12 година. Стално је намештен и има декрет. Члан је мировинског фонда. Ожењен и има осморо деце. Говори српски, мађарски и

немачки.

Богумила Живковић, рођена 1882. у Бешенову. Учитељску школу свршила у Сомбору 1901. Служи две године и то у месту. Стално намештена. Члан је мировинског фонда. Неудата. Говори српски, мађарски и немачки. Школска деца: за основну (нова генерација првака прим. аут.) укупно 174 ђака, од тога 104 мушке и 70 женске деце. За пофторну школу укупно 66, од чега 36 мушких и 30 женских. Полазника забавишта у време писања књиге било је 43, од тога 23 дечака и 20 девојчица. Основну школу похађало је тад 149 ученика, 88 мушког и 61 женског пола. У пофторну школу ишао је 51 ученик, 27 дечака и 24 девојчице.

Овом је врстом статистике приведен крају опис стања у православној парохији у Старчеву, уз завршни део који говори о црквеној имовини. У њу се убрајало преко 95 катастарских јутара земље у вредности од 32524 круне, а поред тога у коначни збир ушли су вредносни папири и остале покретности, што је укупно вредело нешто више

уређује: Далибор Мереџ

од 66406 тадашњих аустроугарских круна.

Занимљива је биографија тадашњег епископа вршачког Гаврила Змејановића о којој се између осталог може читати у књизи чије делове преносимо. У годинама након објављивања ове књиге он се сврстао у ред непотврђених патријарха српских јер државна власт Аустроугарске није хтела да прихвати избор због његове политичке неподобности. Животопис Гаврилов говори да је рођен у Добановцима 25. августа 1847. У монашки ред ступио је 1882. у манастиру Крушедолу. Исте године рукоположен је за јерођакона и презвитера, а 1891. произведен за протосинђела. Архимандрит манастира Крушедола постао је 1894. године. За епископа вршачког изабран је 1896. када је и устоличен на то место. Владика Гаврило Змејановић пензионисан је по својој молби 1920. године, затим се повукао у манастир Бешенову. Умро је 14. октобра 1932. у Земун Пољу, а сахрањен у породичној гробници у Грабовцима у Срему.

(крај)

Упознајмо се...

Како се зовеш?

- Миљана Ерор.

Како те зову?

- Мими.

Кад си рођена?

- 9. новембра 2012.

Како би себе описала у једној реченици?

- Насмејана. весела, увек ту за друге.

Школа?

- ОШ „Вук Ст. Караџић“.

Шта радиш у слободно време?

- Спавам, слушам музику, зависно од расположења.

Омиљена песма?

- „Идемо, анђеле“ од Саше Матића.

Омиљени певач?

- Саша Матић.

Омиљена певачица?

- Светлана Цеца Ражнатовић.

Најдражи стих?

- „Да заволиш ме није било лако, не остављај ме самог сада тако“.

Шта ти је важно у музици?

- Осећај певача или певачице за песму коју пева.

Шта те опушта?

- Спавање или певање.

Шта гледаш на телевизији?

- Сунђер Боба.

Шта не гледаш на телевизији?

- Ријалити програме.

Омиљена књига?

- „Лето када сам научила да летим“ Јасминке Петровић.

Омиљени филм?

- „Човек на Месецу“.

Омиљени глумац?

- Бојан Перић.

Омиљена глумица?

- Слобода Мићаловић.

Омиљени спорт?

- Одбојка.

Где излазиш?

- У центру Старчева.

Шта је за тебе љубав?

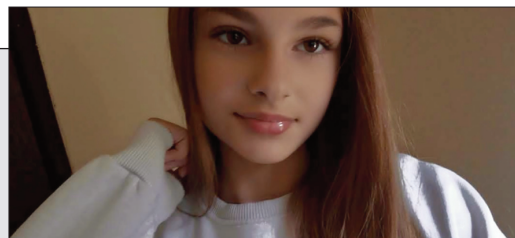
- Поверење, лојалност и слобода да се све каже једно другом без страха.

Шта си као мала желела да postanеш кад одрастеш?

- Певачица.

Чега се плашиш?

- Мрака, и да не изгубим особе које ми значе.

Шта ти смета код других?

- Дволичност.

Твоја врлина?

- Искреност.

Твоје мане?

- Брзо се љутим и умем

да будем дрска.

Најбољи другови?

- Лука, Урош, Милке.

Најбоље другарице?

- Ива, Ива, Хелена, Уна, Софија, Нера, Аница.

Шта би поручила младима?

- Будите увек своји и не дајте да вас туђе мишљење погађа!

Старчево је данас велико и модерно насеље у Банату, али су његови корени много дубљи. Током 18. века било је део Банатске војне границе, посебног система одбране Хабзбуршке монархије. У тим временима становници су истовремено били земљорадници и војници, људи који су дан проводили на њиви, а ноћ на стражи. Кроз ову рубрику, у девет наставака, вратићемо се два и по века у прошлост и покушати да дочарамо како је изгледало свакодневни живот тадашњих Старчеваца. Ликови и дијалози су књижевна реконструкција, али су историјске околности, начин живота и дух времена засновани на познатим историјским изворима.

I ДОЛАЗАК НА ГРАНИЦУ

Пролеће 1771. године стигло је раније него обично. Снег се отопио још крајем фебруара, а равница између Тамиша и Дунава поново је оживела. Из влажних удолина дизала се магла, док је ветар преко поља носио мирис тек пробуђене земље. Путем од Панчева ка Старчеву кретала се колона запрежних кола. На њима су биле породице које су по царском налогу добиле земљу и нови почетак у Банату. Међу њима био је и Никола Вуковић, граничар у служби царице Марије Терезије. Седео је на предњем делу кола и посматрао равницу која се простирала у неоглед. Поред њега корачао је дванаестогодишњи син Павле.

- Оче, је ли то Старчево? - упита дечак показујући према неколико кућа које су се назирале у даљини.

Никола застале погледом на хоризонту.

- Јесте. Од данас је и наше.

Село није било велико, али је живело. Из дворишта се чуо лавез паси, негде је рзнуо коњ, а са једне куће одјекивали су ударци чекића. Градило се на све

Долазак граничара (илустрација)

стране. Негде у центру насеља дочекао их је писар из граничарске команде. Пред собом је имао велику књигу са списковима нових становника.

- Име?
- Никола Вуковић.
- Број чељади?
- Нас петоро.

Писар умочи перо у мастило и записа податке.

- Добићете кућиште на јужном крају села и земљу за обрађивање, стоку и алат. Као и остали граничари, дужни сте да се одазовете војној служби.

- Разумем - кратко одговори Никола.

То није било ништа ново. У Војној граници земља и војничка дужност ишли су заједно. Наредних дана почео је посао око подизања новог дома. Дрво је било драгоцено, па су се куће најчешће правиле од набоја - мешавине земље, воде и сламе. Комшије су помагале једни другима. Тако је било одувек. Док су мушкарци подизали зидове, жене су доносиле воду и припремале храну за раднике.

- Кажу да је земља овде добра - рече један од суседа. Никола се насмеши.

- Ако је упола добра

као што причају, вала биће довољно за све нас - био је уверен Никола

Али, живот у Банату није био лак. После киша, путеви су се претварали у блато. Неке године доносиле су поплаве, друге суше. Лети су се из мочвара дизали облаци комараца, а зими је ветар са равнице умео данима да завија око кућа. Ипак, земља је била плодна.

Неколико недеља касније Никола је први пут стајао на њиви која му је додељена. Сагнуо се, узео грумен тамне црнице и протрљао га међу прстима.

- Добра је - рече.
- Боља него што смо имали? - упита Павле.

Никола погледа према равници.

- Ако Бог да, овде ћеш подизати своју децу.

Те вечери породица је први пут преноћила у новој кући. Кров је још мирисао на свежу трску, а зидови нису били сасвим суви. Напољу се полако спуштала ноћ. Николина жена Марија седела је поред малог прозора и гледала како се изнад равнице појављују прве звезде.

- Хоћемо ли се

навићи? - тихо упита.

Никола се загледа у пламен свеће.

- Морамо.

После краће тишине додаде:

- Једног дана наша деца неће знати за неки други завичај. За њих ће ово бити дом.

У том тренутку сокаком прође ноћна стража. Чули су се кораци и метални звук пушке која је ударала о копчу на опасачу. Никола ослушну. Био је то звук новог живота. И звук границе коју ће он и његови суседи чувати наредних година.

(наставити се...)

Граничари

□ У другој половини XVIII века Старчево је било део Банатске војне границе. Њени становници имали су двоструку улогу - били су земљорадници који су обрађивали своју земљу, али и војници који су по потреби ступали у службу царске војске. Војна граница представљала је посебан административни и војни систем који је постојао на јужним пределима Хабзбуршке монархије.

Старчевачким ШОРОМ

Пише:
Марко Ивошевић

Старчевачким шором са Миланом Дрињаком

У овом броју наше рубрике која се бави историјом Старчева преносимо причу суграђанина Милана Дрињака, рођеног 1940. године, који ће нам дочарати развој Радничког насеља из још једног угла, али и приказати механизме којима је Старчево током 60-их година прошлог века готово дуплирало број становника, када су се “пролетери”, односно радници из многих слабије развијених крајева Југославије досељавали у крајеве где се индустрија развијала.

“У Панчево долазим са 19 година “трбухом за крухом“. Живео сам у општини Рогатица у Босни и Херцеговини. Пошто нас је било у породици доста, отиснуо сам се да се снађем за живот. Пре тога нисам никада био у Србији и требало је изабрати где да дођем. Сматрао сам да је Београд већ презасићен људима и одабрао сам Панчево.

Аутобуска станица у Панчеву се налазила код кеја, а 1959. Панчево није имало ни једну високу зграду. Неколико месеци сам се сналазио и на крају сам успео да се запослим у “Стаклари“. Затим одлазим у војску - морнарицу, која се тада служила 2,5 године и враћам се у Панчево 1963-64. године, већ ожењен. Након око две године рада и становања по приватним кућама у Панчеву, чуо сам да се у Старчеву деле плацеви за насељавање. Како сам већ имао нешто стажа могао сам да подигнем кредит за кућу. Дошао сам до зграде Месне заједнице Старчево и уписао да добијем плац, што ми је одмах одобрено. Упитао сам да ли могу да добијем и плац за млађег брата и то ми је такође одобрено. То је све записано и на даље сам у Панчеву вадио папире и дозволе за градњу,

Милан Дрињак са сином испред ископаних темеља будуће куће

пројекат куће и слично. Подигао сам кредит од два милиона динара (вредност око 25 плата) и са тиме сам имао идеју да изградимо две куће. Тада је председник Месне заједнице био човек кога су звали Јоја. Он ме је одвео да ми покаже два додељена плаца, на данашњој адреси Радничка, број 26 и 28.

Радничка улица какву данас видимо скоро да није постојала. Ту су били све уредно размерени плацеви, са забоденим кочевима, понеком углавном недовршеном кућом, а између и околу биле су још понегде њиве са кукурузом и житом и остало утрине. Увидом у мој плац испоставило се да су на средини ископали велику рупу, која је служила као позајмиште земље за насипање темеља за изградњу претходно изграђених кућа у Радничком насељу. Прво сам зато морао да некако наспем земљу назад. То сам решио тако што сам познавао једног човека из Панчева који био је приватник и имао је свој камион. Он ми је

дао камион и шофера на један дан без икакве наканаде. Онда смо ишли преко од Надела, копали земљу и довлачили да затрпамо рупу, али и да поравнамо темељ за кућу.

Плацеви на парној страни Радничке улице. У првом делу су били делом откупљени од парцела које су излазиле на Партизанску улицу, да би се правилно формирала и испарцелисала улица. У почетку су они били око три ара, али се то испоставило као мали плац, па су касније сви остали плацеви били већ око четири и пет ари. Пут у улици је био земљани, пољски, као и у целом месту, али је овде било проблематично то што није био проходан током киша. Постојао је и један пешачки пут који је повезивао Радничку са Партизанском улицом, а који је ишао преко мог плаца иза ког је била ливадица ка Партизанској улици. Са комшијама је договорено да уредимо стазе уз кућу. То смо радили заједнички, да би могли

некако да дођемо до центра. Иначе, када је киша, само си у чизмама могао да ходаш, никако другачије.

Да би био близу градњи куће, из Панчева се селим у Старчево, у кућу преко пута плаца, као подстанар. Ту сам био неколико месеци док су се братовљева и моја кућа градиле. Затим је било важно пронаћи воду и направити пумпу. Воду за пиће смо пронашли на 30 метара дубине и њом смо се користили све до увођења градског водовода. Затим је уследила набавка материјала. У Београд сам отишао да купим бетонске блокове. Сећам се да су се нудили са три и са осам преграда, и узели смо оне са осам. Памтим да је у то време испод Ритске улице локално становништво пекло цигле за градњу својих кућа. То је изгледало као неко мало насеље, јер су на више од десет места биле поређане куполе са ћепичом, заптивене блатом у којима се ложила ватра да би

Пројекат “Старчевачким шором кроз културу, идентитет и континуитет VIII“ реализује се уз помоћ Покрајинског секретаријата за културу, јавно информисање и односе са верским заједницама. Ставови изнети у подржаном пројекту нужно не изражавају ставове Секретаријата који је доделио средства.

се произвела цигла. Људи су сами правили те пећнице. Било је, ваљда, слободно да се копа земља из рита. Било је баш пуно тога, а још се сви диме, па стварно изгледа као мало насеље. Ја их највише памтим испод Ритске улице, али их је било и око хиподрома, коме је где било ближе.

По наручивању блокова отишао сам у Хан Пијесак (БиХ), где су имали јаку дрвну индустрију. Ту сам наручио дрвену грађу за кров. Одneo сам мере, платио превоз и грађу чеком и за неколико дана је стигла. Одмах смо све узимали за обе куће. Када је долазио камион да доноси блокове, сећам се да се заглавио у блату. Морао сам онда да од мештана тражим помоћ да се са трактором извуче камион и превуче до плаца. Када је дошла грађа за кров избацили смо све на поменуту ливаду иза наше куће из Партизанске улице. Шљунак и песак сам набављао са локалних дрвара, све на чекове.

У то време градња куће је била строго регулисана ствар. Није се смело ништа радити без дозволе и ван плана. Сећам се, још док сам живео у Панчеву, да је инспекција ишла и рушила нелегално подигнуте објекте, чак и куће у којима су људи уселени. Позову у општину особу која је на дивље зидала кућу и док је она тамо, екипа са "ултом" или полиција са затвореницима већ руши објекат. Људи су тада качили Титове слике да на кратко спрече рушења, али није било вајде. Инспекција је тада свакодневно навраћала и у Старчево.

Када сам завршио темеље куће, дошло је на ред зидање. Сећам се да смо то завршили за један дан. Купио сам прасе, пиће и дошли су сви из улице, изидали све и на крају се почастили. Све је то било бесплатно. После се дизао кров са тесарима, уграђивала

столарија, па малтерисање. Све укупно зидање је трајало око пар месеци иако су се од једног кредита наизменично градиле две куће. Када се зидао кров, сећам се да сам ишао код једног ковача који је живео у Партизанској улици на углу са Његошевом, преко пута парка. Он ми је правио 20 кланфи за повезивање дрвене грађе. Струју смо увели одмах по завршетку куће. Колико знам, чика Миливоје је био једини електричар у Старчеву који је могао да уводи струју. Имао је неколико помоћника, па су и они радили.

Кућа у почетку није зидана са купатилом. Како сам завршио са тим првим кредитом кренуо сам да дижем други, да купим кола. Тада је (почетак 70-их) "застава 101" била најмодернији ауто, па сам хтео то или нешто у том рангу. Међутим, са обзиром да сам имао децу, одлучио сам се да за те паре саградим купатило. На крају кола нисам никад ни купио.

На посао сам путовао радничким аутобусом који је ишао неколико пута током дана да одвезе и врати раднике. Аутобус је кретао углавном из Брестовца, па када покупи све путнике и дође до Старчева, нема места где да се уђе. Више пута се дешавало да возач крене и нагло заочи да би сабио људе да остали могу да уђу. Тако једни преко других као у кутији шибица идемо на посао. Једном се десило да је један човек пао и био у болници неко време...

Када треба да се иде нешто до центра Панчева, боље је било да се пешке оде до "Азотаре", докле је ишао локал. Пут Старчево - Панчево тада још није био уређен, већ насут. Са обе стране пута био је све дуд до дуда. Могао си, практично, у хладовини да шеташ дуж целог пута, да те сунце не види. Тако је било и до краја Старчева ка

ЕКО: Рециклирај!

Биљана Зогај рециклира

ЕКОЛОШКА АКЦИЈА ТРАЈЕ > Месна заједница Старчево наставила је сталну акцију прикупљања рециклажног материјала (пластични затварачи - чепови) у склопу заједничке акције "Чеп за хендикеп". Тринаеста тура чепова је предата, а прикупљање нове, четрнаесте, је у току!

Акција се наставља и даље - у ајнфорту зграде Месне заједнице налазе се рециклажне кутије у које и ви можете одложити чепове и на тај начин, рециклирајући, учествовати у овој трајној акцији која за циљ има и хуманитарни карактер. Од недавно, у рециклажно двориште нашег ЈКП-а "Старчевац" можете одложити и прикупљену пластичну амбалажу (ПЕТ боце).

Рециклирајте!

АПОТЕКА Filly

**Naši ljubazni farmaceuti čekaju Vas
na dobro poznatoj lokaciji u Starčevu**

Filly apoteka Starčevo
Pančevački put 2, Starčevo
Tel: 013/631101; 062/220329

ponedeljak-petak: 07h - 20h
subota: 08h - 17h
nedelja: 08h - 13h

Za Vas smo spremili:

- **SVAKODNEVNE AKCIJE I PROMOCIJE** •
- **ŠIROK ASORTIMAN KOZMETIKE I SUPLEMENATA** •
- **HIT CENE** •
- **PROGRAM LOJALNOSTI** •
- **BABY KLUB PROGRAM LOJALNOSTI** •
- **SAVETOVALIŠTE SA FARMACEUTIMA** •

f Filly apoteke
@ filly_apoteke

SA NAMA JE LAKŠE

у Берму

Александар Цветковић, Старчевац у души

Породица на првом месту

Ексклузивни гост препознатљиве рубрике текућег броја "Старчевачких" је Александар Цветковић, рођен 24. јуна 1971. године у Панчеву од родитеља Вере и Благоја, уз још старију сестру Љиљану.

Одрастао је у Старчеву, где је провео прве 32 године живота. Данас живи у Панчеву, али је и даље снажно везан за родно место, јер овде још увек има кућу, коју редовно обилази и одржава.

Основну школу завршио је у Старчеву, а потом школовање наставио у Панчеву, најпре у тадашњој школи "Паја Маргановић", а затим у Електротехничкој, на смеру аутоматике. Први радни стаж стекао је у "Техничком центру", а потом је кратко радио и у болници.

Убрзо је схватио да га више привлачи посао за воламом, па је две и по године провео код чувеног панчевачког посластичара Еугена Аврамескуа Ђенија, возећи сладолед по околини. Потом је три године радио код познатог превозника Цоје, да би од 2000. године започео сопствени предузетнички пут у области такси и комби превоза, којим се и данас успешно

бави. Са супругом Маријом је од 2003. године, а у складном браку добили су сина Алексу (22) и ћерку Уну (17), с којима је, како сам истиче, презадовољан.

Како је одрастао мали Аца?

- Могу да кажем да сам имао лепо детињство. Одрастао сам у Улици Матије Гупца, где и данас постоји наша породична кућа. Нас двоје деце, сестра Љиљана и ја, имали смо све што је било потребно за једно срећно детињство. Мајка је била домаћица и држала је кућу "под конач", док је отац радио као прецизни механичар у "Техничком центру", а касније у болници. Детињство ми је било лепо, у духу породице и стабилности и по ондашњим стандардима умели смоfino да живимо. Много смо и путовали са родитељима, ишли на море и викендом обилазили родбину, што је у то време било сасвим нормално. Као и сва деца тог времена, највише времена проводио сам на улици. Данас је тешко објаснити млађима колико смо били напољу. Моји најбољи другови били су Златко Костић и Томислав Калић.

Играли смо фудбал, баскет на школском игралишту и возикали се унаоколо на два точка. Бицикл је био обавезан и то су биле незаборавне вечерње туре по целом месту. Кући смо се враћали тек када падне мрак. Није било мобилних телефона, па смо се сви налазили напољу. Искрено - било је прелепо. Иако сам био живахно дете, никада није било озбиљнијих несташлука. Више сам био познат по томе што сам стално долазио кући разбијене главе или изгребаних колена. Падало се са бицикла, трчало се, пењало по дрвећу, али то је све био део одрастања.

Школа...

- Основну школу сам завршио у Старчеву. Учитељица ми је била Нада Антонијевић и за њу ме везују прелепе успомене. Био сам одличан ученик и те прве четири године завршио сам са просеком 5,00.

Касније ми је разредна била Неда Ранковић, наставница биологије и моја комшиница. Основну школу сам завршио са одличним успехом. У том периоду веома важно било је пре свега дружење. Тако после наставе

нико није журио кући. Остали смо у школском дворишту, играли фудбал и проводили време заједно. Данас је то много другачије.

Памтим и лепе екскурзије, али највише су остала у сећању свакодневна дружења. У том периоду сам, пре свега током распуста, веома волео да идем на пецаре, као и многи тадашњи дечаци.

Младост...

- Када је реч о средњој школи, био сам последња генерација која је школовање започела по старом систему. Девети и десети разред завршио сам у "Паји Маргановићу", а потом наставио у Електротехничкој школи на смеру - аутоматика. То је већ донело неке новине - путовање до Панчева, ново друштво и мало више слободе. Памтим пошалице у аутобусу и шетње од станице до школе. Ту су кренули и изласци, који су се углавном сводили на дружење и возњу аутомобилом по околним местима.

За возачку дозволу сам положио чим сам напунио 18 година, па сам понекад успевао да од оца позајмим ауто и одем њиме у школу. У то време то је за нас било нешто посебно.

Војска...

- Одмах после средње школе уследила је војска. Биле су то тешке године, почетак оних несрећних деведесетих, али сам донекле имао срећу да цео војни рок проведем у Сурдулици. Прво сам био у ракетној јединици, а касније као возач. Без обзира на све околности тог времена, војска је за мене била велика школа живота и драгоцену искуство које ме је много научило.

Посао...

- Радни век сам отпочео одмах након завршетка школовања. Најпре сам радио у "Техничком центру" као приправник, па

**кафана
Ђерам
Старчево**

- СПЕЦИЈАЛИТЕТИ ДОМАЋЕ КУХИЊЕ
- ОРГАНИЗАЦИЈА ПРОСЛАВА
- ТАМБУРАШИ

062 478 394

кратко у болници на замени. После тога крећем у превоз деведесетих година прошлог века. Возио сам разне туре, од разношења робе до организованог превоза. Посебан период био је рад код познатих приватних предузетника. Радио сам код познатог послатичара Еугена Аврамескау. Ту сам био возач, али и човек за све, од организација, замена и разних послова. После тога сам три године радио код такође веома познатог омолоћког превозника Цоје, где сам возио комбије и радио линије почев од домаћих релација, па до оних ка Мађарској или Црној Гори, где је било нарочито напорно, јер је био дуг пут а требало је брзо стићи и испунити очекиване рокове.

Самостално предузетништво...

- Од Од 2000. године креће самостални рад. Од тада сам у приватном превозу, такси и комби линијама. То траје и данас, уз мале промене, али суштина је иста - возња, путници, путовања и муко-трпан рад. Испада да сам један од ретких Старчеваца који су

готово цео радни век провели за воланом. Иначе, заиста волим тај посао, упознате много људи, чујете разне приче, сваки дан је другачији.

С друге стране, иако је за очекивати непријатне ситуације, ја, искрено нисам имао ништа озбиљно у том смислу. Наравно да је било разних догађаја и анегдота, али никада нисам доживео велике проблеме ни са путницима ни у саобраћају. Као што рекох, најтеже су ми биле дуге возње према мору, јер су путеви били лоши, а путовања исцрпљујућа.

Негде од 2007. и 2008. године почињем да се бавим превозом спортиста. Стицајем околности, нашао сам се у тој причи и остао до данас. Посебно сам поносан на то што сам од самог почетка превозник за потребе Фудбалског клуба "Железничар" из Панчева.

Породица...

- Један од најважнијих тренутака у животу био је сусрет са супругом Маријом. Упознао сам је преко људи које сам превозио.

Аца Цветковић

Њена мајка је често била међу мојим путницима и преко тог познанства схватио сам да је њена ћерка особа која завређује пажњу, па сам пожелело да је упознам. После првог сусрета почели смо да се виђамо, најпре пријатељски, а касније се све развило у везу, да бисмо од 2003. године живели заједно.

И отада до данас све иде својим током, имамо стабилан породични живот и то је најдрагоценије. Имамо двоје деце сина Алексу (22), који студира на Рачунарском факултету, и ћерку Уну (17), која иде у електротехничку школу, смер мултимедија. Све у свему, породица ми је центар света.

Старчево данас...

- Иако већ дуже време живим у Панчеву, Старчево никада нисам напус-

тио. Кућа је и даље ту, сестра живи у њој, ја долазим, одржавам имање, воћњак, башту. То ме опушта.

С друге стране, Стачево се много променило. Поред свега осталог, нека места која су била наша игралишта кад смо били клинци - сада су уређена, урбанизована и веома лепа, што ми се много свиђа.

*Тако љовори овај
Старчевац у души, а најослепљену
јриче суђрађанима
јоручује:*

- Поштујте породицу и нађите време за дружење. Данас сви негде журимо, али без људи и заједништва ништа нема смисла, а живот је кратак.

*дружио се
Јордан
Филиповић*

Bambalići

PIZZERIA i FAST FOOD

Hvala na ukazanom poverenju!

Borisa Kidriča bb
Starčevo

- ROŠTILJ za sve vrste proslava -

- veliki izbor PIZZA -

Radno vreme: 10 - 22 h

* Ponedeljak - neradni dan

BESPLATNA DOSTAVA

ZA PORUDŽBINE PREKO 1000 DINARA

(dostava radi 15-22 sata)

Telefon: 062 18 80 141

33 године
Старчевачких
новина

СКЕНИРАЈ

И ПОСЕТИ:

GLIGORIĆ STAR

PANČEVAČKI PUT 32 STARČEVO

tel. 013/631-129; mob. 060/633-70-71

**SVE za vas
i vašu kuću!**

- * SVE za grejanje
- * SVE za struju
- * SVE za vodu
- * SVE za fasade
- * SVE za gipsarske radove
- * blokovi, cigla, građevinski materijal
- * cevi, profili
- * šrafovska roba
- * okovi
- * bicikle i prateća oprema
- * akumulatori
- * lakovi, farbe
- * žice i komponente za ograde
- * MIKS MAŠINA (miksovanje boja)
- * sijalice za automobile i kamione
- * Brisači šoferšajbne
- * Posuđe metalac

RR GLASS

Maršala Tita 61a
Starčevo

radmila.rrglass@gmail.com

063/89-10-368

066/95-61-521

- * Производња и уградња ауто стакала свих врста.
- * Тракторска стакла
- * Стакла за грађевинске машине
- * Застакљивање грађевинских објеката
- * Резање стакала на меру
- * Полице, витрине, столови

PRODAVNICA

N₂M

Vuka Karadžića 34 Starčevo

- rinfuzna roba
- prehrambeni proizvodi
- smrznuta roba
- voće i povrće
- i sve drugo za vaše domaćinstvo!

U VAŠEM KRAJU I ZA VAS!

doо "VULOVIĆ"

Старчево, Лењинова 41
Тел/Факс: 013/631-032

ПОШТОВАНИ СТАРЧЕВЦИ,

код нас можете набавити по повољним
ценама следећу робу:

- * **ЦЕВИ** квадратне, правоугаоне,
округле и поцинковане
- * **водоводни, санитарни, канализа-**
циони и електроматеријал
- * **електроде, брусни и резни алат**
- * **цемент, креч и беомал**
- * **гитер блок, монте, циглу и**
бетонско гвожђе

Хвала вам што куйујете код нас.

СТОМАТОЛОШКА ОРДИНАЦИЈА

“Др Соколовић“

НОВОСАДСКА 11 СТАРЧЕВО
064/66-88-771 и 013/633-173

* * *

- * *пломба*
- * *каменац*
- * *заливање фисура*
- * *парцијална протеза*
- * *тотална протеза*
- * *визил протеза*

* * *

Погребно предузеће

Крила Анђела

Иве Лоле Рибара 27 Старчево
Петра Прерадовића 29 Панчево
(код Болнице)
Телефон: 069/32-42-443

- * Најповољније цене комплетна опрема *
- Вршимо услуге спремања покојника,
облачења и шминкања
- * Организација целе сахране
- * Папирологија
- * Заказивање сале за даће
- * Свеће
- * Црнина
- * Цветни аранжмани
- * Превоз на територији целе Србије и
иностранства
- * Наплата преко ПИО-фонда
- * 00-24

trgovinska radnja

МАКИ ЈЕДАН

kod ambulante

*РОБА ШИРОКЕ ПОТРОШЊЕ

*ХЛАДНО ОСВЕЖЕЊЕ

RADNO VREME 24h

Успешни одговор на пролећни изазов

Старчевачки одред извиђача учествовао је на још једном “Пролећном изазивању” у организацији Савеза извиђача Србије. Ова активност је првенствено намењена остварењу циљева одрживог развоја, који су међународно признати од стране Уједињених нација као позив на акцију са циљем унапређења кључних тачака за бољу планету до 2030. године.

У складу са прописаним циљевима, извиђачи треба тимски да одговоре на одређене задатке на локалном нивоу. Ове године “Наделовци” су учествовали са чак три вода, што представља одређен успех и показатељ активног рада са децом и младима током читаве године.

Боје нашег одреда представљали су вод старијих извиђача и планинки “Коале”, вод млађих извиђача “Дивљи медведи” и вод млађих планинки “Бубамаре”.

А овогодишњи “Пролећни изазов” био је умерен на циљеве одрживог развоја број 5 - *родна равноправност*, број 10 - *смањење неједнакости* и број 17 - *партиципација за циљеве*. Током изазова Старчевци су најпре организовали одређен број едукативних радионица на помнуте теме. Једна од најзапаженијих била је радионица под називом “У туђим ципелама”, у којој је сваки учесник добио одређени лик и животну причу. Кроз глуму, дискусију и анализу различитих ситуација, чланови су имали прилику да сагледају како економске, социјалне или породичне околности могу утицати на живот појединца. Ова активност помогла је деци да развијају емпатију, разумевање и поштовање према различитостима.

Организован је и спортски дан под слоганом “Сви за једног, један за све”. Кроз различите спортске игре и тимске изазове скаути су показали да спорт не познаје поделе и да су сарадња, фер-плеј и међусобно поштовање важнији од било каквих предрасуда.

Учесници су заједничким снагама успешно савладали све постављене задатке и доказали да не постоје “мушке” и “женске” дисциплине, већ само спортови у којима свако може да пронађе своје место. Велику пажњу привукла је и дебата о мушким и женским правима. Чланови су били подељени у две групе и добили су прилику да изнесу своје ставове и аргументе. Током дискусије развијали су вештине јавног наступа, критичког размишљања и аргументованог разговора. На крају дебате сви су се сложили да су једнака права и једнаке могућности темељ здравог и успешног друштва.

Овогодишње “изазивање” није имало такмичарски карактер, већ је успех био одговорити на све задатке. Извиђачи су се потрудили да ове теме приближе деци и младима на занимљив и њима разумљив начин, а као најбољи метод показао се приступ “едукација кроз игру”, јер омогућава учесницима да кроз лично искуство и активну улогу лакше разумеју сложене друштвене теме.

Редовне активности Одреда

Последњег дана маја старији извиђачи су, уместо редовног састанка, организовали дружење и купање на Ковинском језеру. Ово окупљање било је прилика да се након бројних активности мало опусте и проведу време у неформалној атмосфери. Поред дружења и рекреације, разговарали су и о плановима за наредни период, осмишљавали нове активности за млађе чланове одреда и размењивали идеје које ће допринети још квалитетнијем раду у будућности. На састанцима током јуна млађи скаути су показали завидне вештине у прављењу склоништа. Кроз практичан рад учили су како да користе доступне природне материјале, како да сарађују у тиму и како да планирају изградњу заклона.

Како подићи шатор

Поред тога, своју машту и креативност исказали су кроз израду водног стрипа у ком су представили све чланове свог вода и воднике. Стрип је био испуњен занимљивим догодњинама, хумором и бројним детаљима који су на леп начин приказали дух заједништва који влада у старчевачком одреду.

Поред наведених активности, реализован је и интерактивни излет под називом “Више од авантуре”. Током излета учесници су кроз низ занимљивих задатака, игара и разговора учили о значају сарадње, тимског рада и активног учешћа у заједници.

Извиђачи су учествовали и на радионици организованог у оквиру “Старчевачке ноћи музеја”, где су млађи чланови имали прилику да се упознају са локалним културним наслеђем на занимљив и интерактиван начин, а слична активност реализована је и за старије извиђаче, 21. јуна.

Како је јун и период матура, скаути су посебно поносни на њихова два матуранта - Роберт Ванчек је успешно завршио основну школу и планира да своје обра-

зованје настави у Електротехничкој школи. Током свог досадашњег школовања и рада у нашем одреду показао је одговорност, упорност и спремност да прихвати нове изазове. Други матурант је Огњен Стојановић, који завршава Средњу електротехничку школу у Панчеву. Његов следећи циљ је упис на Електротехнички факултет у Београду. Огњен је дугогодишњи члан старчевачког одреда извиђача и својим радом, знањем и примером често мотивише млађе чланове да буду активнији и истрајнији у остваривању својих циљева.

Старчевачки скаути матурантима желе много успеха на пријемним испитима, у наставку школовања и у свим будућим животним изазовима. Верују да ће знање, искуство и вредности које су стекли кроз извиђаштво бити добра основа за њихов даљи развој и успех. Истовремено, радују се новим активностима које их очекују током лета и наставку успешног рада са свим члановима Одреда извиђача “Надел”.

Вања Денинџер,
Марко Ивошевић

Старчевачке бразде

Актуелно: Година њисвојног рода

Драган Шкулић

Наш саговорник у овом броју “Старчевачких новина” је Драган Шкулић. Његова породица се генерацијама бави пољопривредом. Разговарали смо на најактуелније теме у овој области.

Какви су временски услови у вашем крају ове сезоне и како утичу на ваше усеве?

- Ове године смо имали релативно добру количину падавина и у почетку је деловало да би сезона могла бити много боља него претходних година. Међутим, време нас је поново подсетило колико је пољопривреда непредвидива. Део атара је захватила јака олуја која је направила значајну штету на појединим парцелама. Велики број ратарских усева је полегао и сада је тешко проценити колико ће се то одразити на коначан принос. Иако није било озбиљних проблема са недостатком влаге, временске непогоде су оставиле последице и сигурно ће се одразити на резултате производње.

Шта очекујете од овогодишње пољопривредне сезоне?

- Искрено, највећи проблем пољопривредницима ове године нису само временски услови већ пре свега ниске откупне цене. Трошкови производње су из године у годину све већи, а цене пољопривредних производа не прате тај раст. Због тога многи произвођачи нису задовољни иако усеви на први поглед не изгледају лоше. Очекујем да ће приносити код већине ратарских култура бити нешто мањи него што смо планирали, а оно што додатно брине јесте да ни добар род не гарантује добру зараду. Пољопривредници данас много више размишљају о томе колико ће добити за свој производ него колико ће га произвести.

ВЕТЕРИНАРСКА СТАНИЦА
www.vetstanicamimic.co.rs

МИНИЋ

ХВАЛА ВАМ
што користите наше услуге!

ЗА ПСЕ ЛУТАЛИЦЕ позови Зоохигијену: 352-148

Која пољопривредна култура вам ове године највише улива оптимизам и од које очекујете најбоље резултате?

- За сада ми највише оптимизма улива пшеница. Падавине су дошле у правом тренутку и делује да би могла да оствари солидан принос. Наравно, све ће се знати тек када жетва буде завршена, али тренутно изгледа најстабилније. Добра очекивања постоје и када су у питању кукуруз и сунцокрет. За сада су у добром стању, али не очекујем неке рекордне приносе. Ако временски услови до краја сезоне буду повољни, верујем да ће бити пристојног рода, али је још увек рано за велике прогнозе. Пољопривредници су научили да буду опрезни јер једно невреме или период великих врућина могу за кратко време да промене целокупну слику на њивама.

П. С.

Пчеларство:

Повољне временске прилике температура и влажност одговара за раст различитих трава и корова, све биљке су цветнице и пчеле скупљају полен и нектар са цвета биљака и уносе у кошницу где добијамо врло квалитетан укусан ливадски мед. Мед је најчешће црвенкасте боје, ароматичан и пријатног укуса и мириса. Ливадски мед је јако користан за организам за наш имунитет, варење и пробаву, кардиоваскуларни систем као и за нервни систем треба га користити у исхрани једну до две кашичице дневно. Природно својство меда је да се кристалише због поленових зрнаца у саставу меда али мед приликом кристализације не губи своја својства. Можемо да га декларишемо ако теглу ставимо у шерпу или лонац ставимо дашчицу на дну шерпе сипамо воду ставимо теглу са кристалисаним медом и загревамо до 40 степени око сат времена и мед се декристалише.

Друштво пчелара “Старчево” планира традиционални скуп јужнобанатских пчелара за 30. јул ове године са почетком у 17 сати, када ће тезге са изложеним производима од меда као и тезге за опремом за пчеларе бити постављене на Тргу неолита. Од 18 сати истог дана планирано је предавање за пчеларе у малој сали Дома културе. Предавач ће бити Љуба Пејовић из Мраморка, професионални пчелар и произвођач жуте банатске матице.

Горан Сџанковић

Друштво пчелара “Старчево”

Воћарство:

Коначно смо радосни гледајући наше винограде и воћњаке у пуном роду. Вишње, трешње и ране кајсије су обране или у брању. Део је отишао у продају, део у зимницу, а (можда највећи) део у ракију.

Није на одмет поновити општа правила при спремању комине. Зрело и без трулежи и прљавштине треба одкошчати, а по могућности самлети. Није згорег у пољопривредној апотеци набавити воћне квасце, храну за квасце и ензиме. Тиме се добија боље и потпуније врење уз израженији укус и мирис. Комину треба држати у затвореним судовима, без мешања две до три недеље у зависности од температуре амбијента. Најсигурнији знак да су воћни шећери прешли у алкохол је појава течности на врху суда (воћни, а не шећер из радње), па треба приступити првој дестилацији. Треба прикупити сву ракију, односно да прикупљена ракија има 27-30 степени. Најбоље је да мека ракија одстоји неко време у задихованом суду па тек онда да се врши друга дестилација. Обавезно треба одвојити “првенац”, односно метил-алкохол и то 1-2% од усуте у казан меке ракије. Ракију прихватити у суд све док на лули ракија не спадне на 40 степени (у зависности од врсте воћа може се прекидати и на више степени). Наставити са прихватом ракије која се може користити уливањем у следећи казан комине. Добијена веома јака ракија је добро да одстоји и онда се дестилованом водом спушта на жељену јачину, која је обично између 43 и 47 степени.

Здрави и вредни били,

Божидар Димитрић

Друштво виноградара, воћара и дестилера

РЕПОРТАЖА: ВИТЕШКИ ВИКЕНД У ВРШЦУ

Витезови поново освојили кулу

Под зидинама старе Врчачке куле, на месту где се вековима укрштају историја, легенда и природа, последњег мајског викенда поново се чуо звекет мачева. Уместо туриста са фотоапаратима и планинара који освајају врхове Вршачких планина, плато испод куле испунили су витезови у оклопима, стрелци, занатлије и бројни посетиоци жељни путовања кроз време.

Први Средњовековни фестивал "Под кулом", организован поводом Дана града Вршца, претворио је овај препознатљиви део Баната у живописну позорницу на отвореном. Посетиоци су имали прилику да закораче седам векова уназад и осете атмосферу времена када су тврђаве представљале прву линију одбране, а витешка част била вреднија од злата. Фестивал је окупио бројна удружења која негују традицију средњовековног мачевања и старих заната, на првом месту "Беле орлове", а централни догађај била је реконструкција "Битке за кулу", инспирисана историјским догађајима из 1594. године.

Пред борбу

Од самог отварања витешког села владала је несвакидашња атмосфера. Деца су са одушевљењем разгледала оклопе, испробавала стреличарске вештине и учествовала у радионицама, док су одрасли пажљиво пратили двобоје витезова на импровизованом борилишту. Под звуцима бубњева и средњовековне музике, посетиоци су могли да виде како су некада из-

гледали логори, оружје и свакодневни живот људи који су живели у сенци тврђава. Посебну пажњу привукли су борци у пуној опреми који су демонстрирали технике историјског мачевања. Сваки удар мача о штит одзвањао је обронцима Вршачких планина, а публика је награђивала учеснике аплаузима након сваког узбудљивог окршаја. Историјски спектакл додатно је употпуњен драмским приказом посвећеним Теодору Вршачком, једној од најзначајнијих личности у историји града, док је вече обележио атрактиван плес ватре и мача групе из Сенте. Како се сунце полако спуштало из брегова, пламен бакљи и ватрених реквизита осветлио је древне зидине куле, стварајући приказ који је многе посетиоце оставио без речи.

Амбијент Вршачке куле показао се као идеална сцена за овакву манифестацију. Смештена на обронцима Вршачких планина, ова тврђава вековима представља симбол града и једну од најпосећенијих туристичких атракција јужног Баната. Управо спој историјског наслеђа, природних лепота и добро осмишљеног програмског садржаја показао је колики потенцијал овај крај има за развој манифестационог туризма.

За Старчевце, који се често упућују ка Делиблатској пешчари, када појеле излет у природу, Вршачке планине представљају подједнако

привлачну и лако доступну дестинацију. Свега неколико десетина километара од нашег места налази се простор који нуди планинарске стазе, видиковце, винске путеве, богату историју и све више занимљивих манифестација попут фестивала "Под кулом".

Ако овакви догађаји постану традиција, Вршачке планине би могле постати једно од омиљених викенд-одређишта становника Старчева - место где се у истом дану могу освојити планински врхови, упознати векови историје и бар на кратко осетити дух времена витезова.

Пејџар
Андрејић

Острво у мору равнице

□ Вршачке планине представљају највиши и најстарији планински масив у Војводини. Настале су пре више десетина милиона година, а некада су, као каменито острво, вириле изнад вода Панонског мора. Данас се њихови шумовити обронци уздижу изнад банатске равнице и пружају јединствене видиковце са којих се, за ведрих дана, поглед простире далеко преко Србије и Румуније. Највиши врх, Гудурички врх, достиже 641 метар надморске висине и представља највишу тачку Војводине.

Кула - магична привлачност Вршачких планина

НАШИ У БЕЛОМ СВЕТУ:

Славица Коцева

Славица са породицом

Да подсетимо Старчевце о коме се ради...

- Ја сам Славица Коцева Славица, некада Васовић. Рођена сам 1987. године у Старчеву, месту у ком сам одрасла, направила прве кораке, стекла прва пријатељства и завршила основну школу. Старчево није само место мог рођења, већ део мене који носим где год да кренем. Ту су моји корени, успомене и приче које су ме обликовале у особу каква сам данас.

Где сада живите?

- Од када сам се удала живим у Струмици (Северна Македонија), граду под Беласицом, који је временом постао мој дом. Струмица је позната по вредним, срдачним и гостопримљивим људима, а управо су они, и тај дух заједништва, учинили да се овде осећам прихваћено. Иако сам рођена у Старчеву, Струмица је место где сам створила породицу, стекла много пријатеља и изградила свој живот.

Шта тамо радите и како сте се снашли?

- Радим у породичној

фирми за рачуноводство заједно са својом заовом и својим свекром. Наш посао обухвата вођење пословних књига, припрему финансијских извештаја и свакодневну комуникацију са клијентима. Иако рачун-

оводство многи доживљавају као посао пун бројева и прописа, за мене је то много више од тога - то је одговорност, прецизност и стално усавршавање. Рад у породичном окружењу доноси посебну динамику, јер се међусобно подржавамо, размењујемо искуства и заједно решавамо изазове.

Током година сам стекла велико знање и искуство, али и научила колико су поверење, добра организација и тимски рад важни за успешан посао. Посебно ме радује када својим радом можемо да помогнемо нашим клијентима да лакше и сигурније воде своје пословање.

Да ли сте долазили у међуврмену у Старчево?

- Да, долазим у Старчево једном до два пута годишње. Због природе посла и бројних пословних обавеза нисам у могућности да долазим чешће, али сваки долазак ми причињава посебно задовољство.

Трудим се да време које проведем у Старчеву искористим на најлепши начин - у дружењу са породицом и пријатељима, обиласку драгих места и уживању у атмосфери родног

краја. Иако данас живим у другој средини, у другој држави, Старчево ће увек имати посебно место у мом срцу и радо му се враћам кад год ми то обавезе дозволе.

Порука Старчевцима - онима који одлазе и онима који остају?

- Живот често одведе људе различитим путевима, и то је сасвим природно. Они који одлазе нека носе са собом храброст да граде свој пут где год да се нађу, да уче, напредују и стварају нове прилике. Свет је велики, али човек своју вредност носи у себи, а не у месту где живи.

Онима који остају поручујем да не гледају на свој крај као на ограничење. И у малим местима могу да се остваре велики снови, ако постоји воља, рад и вера у себе. Старчево живи кроз људе који у њему остају и који га сваког дана граде својим трудом.

Без обзира на избор, најважније је да човек остане доследан себи, поштен у намерама и да не заборави своје порекло. Велики поздрав за све моје Старчевце!

Петар Андрејић

□ Старчево је на предратних 3600 становника имало чак 13 кафана. Ситуација је раније била другачија, па не само да су кафане биле позиционирани у насељу, већ се према броју лако може утврдити да је скоро свака улица имала своју кафану. Већина кафана је тада била препознатљива по власнику, па су тако неке од познатијих кафана у Старчеву биле "Код Чинча", "Код Олајдије", "Код Томе Блаженића", "Лолиница", "Код Пољака", "Код Штимца". Ова занимљива фотографија управо је из последње поменуте кафане, снимљена тридесетих година прошлог века. Господин са шеширом, који испија пиво и свирају му тамбураши - то је и власник чувене кафане "Код Штимца", Паја Штимца, прадеда нашег суграђанина Љубе Штимца.

П. Андрејић

СТАРЕ СЛИКЕ СТАРЧЕВА

ВУЏОВАЦ *Страна ученика ОШ "Вук Ст. Караџић"*

РАДОВИ УЧЕНИКА

Насиље није решење

У данашње време многи људи трпе насиље, а нарочито деца. Највећи проблем је то што се људи плаше да причају о томе. Многи људи, а и деца, немају поверење да причају о томе.

Док неко врши насиље над неком особом, та иста особа почиње да мрзи себе и да се сматра мање вредном. Насиље може бити физичко и вербално. Данас многа деца користе вербално насиље иако то не примећују. Свака увреда или ружна реч ствара нове трауме и смањује самопоуздање. Насиљем се никада не треба користити јер никада не знамо заправо колико то утиче на осећања те особе. Све насиље које користе деца углавном је виђено од стране старијих, а можда чак и од родитеља. Најгори осећај је када у глави имаш лоше мисли, што према себи, што према другима. Некоме се траума јавља сваког момента у мислим до те мере да се неко осећа кривим и ако зна да није.

Не треба вршити насиље над другима јер никад не знамо да ли ћемо се наћи у тој ситуацији и како ћемо се тада осећати.

Маиа Пејровић 7/1

Међу својима

Особе са којима могу да се смејем, плачем, веселим и заправо будем права ја су моји другари. Кад сам са њима, све ми је лакше, бриге су ми мање и увек ми скрену мисли са проблема. Невероватно је како неке особе улешњају живот њиховим постојањем. Драго ми је што имам другаре са којима могу да причам о озбиљним темама, али исто тако и да плачем од смеха. Увек су били ту за мене када ми је било најтеже и знам да им се поверим. Пре сам увек у друштву била одбачена, сви су имали боље другаре од мене и то ме је баш повређивало. Била сам свесна тога, али сам знала да не бих имала другаре ако престанем да се дружим са њима. То је дуго трајало све док нисам променила друштво у септембру. Све је било боље од тада, нисам била више депресивна и одбачена, имала сам праве другаре након много времена.

Моји другари су за мене као рођена браћа и сестре које никад нисам имала и бескрајно сам захвална за сву љубав и подршку.

Ива Шайоњић 7/1

Желим да пропутујем...

Желела бих да пропутујем једног дана у Бањалуку.

Из тог места у Босни и Херцеговини потиче један део моје породице, тачније татин део. Тамо се мој деда 1960. године родио, па се својом породицом преселио у Омољицу. Када се мој тата родио није било места да живе у једној кући, па кад је мој тата напунио две године преселили су се у Старчево, било је то 1989. године.

Мањача је планина висока око 800 метара надморске висине. Тамо је мој деда живео. Бањалука је велики град и главна улица је препуна дрвећа. У Бањалуци праве најпознатије бањалучке ћевапе (код нас је то "Валтер").

Знам већ да ћу тамо поново ићи. Била сам када сам била мала, али сам заборавила па једва чекам поново да идем.

*Кайарина
Радановић 5/3*

Награде не изостају - Лола Марчетић 7/2 и наставница Милићев

Мој највећи страх

Мој највећи страх је самоћа. Плашим се свега што може да ми се догоди ако останем без вољене особе. Када би ме сада неко питао који ми је највећи страх, вероватно бих му рекла да је то нека животиња или можда мрак, али ништа од тога није истина. Када кажем да ми је највећи страх самоћа, не мислим на то да останем сама код куће него на то да останем без вољене особе, јер када човек остане без оне особе која му стварно значи, осећа се као да је остао сам на целом свету. Не могу да замислим свој живот без мојих родитеља, сестре или пријатеља. Нарочито зато јер сам навикла да све што радим, радим са њима и сасвим сам сигурна да не бих знала да живим нормалан живот када бих изгубила само једну вољену особу. Више пута, када сам била мала, десило ми се да се само на тренутак одвојим негде од маме и онда мислим да сам је заувек изгубила и од тога су ми се десиле трауме. Могу слободно да кажем да је то један од већих разлога зашто ми је самоћа највећи страх.

Самоћа јесте мој највећи страх, али се трудим да не размишљам о будућности и о томе да ћу да останем без вољене особе, него да уживам док је још имам и будем захвална на томе.

Даница Прерадовић 8/2

То ме је обрадовало

Некада давно, пре четири године, десило се нешто што ме је заиста обрадовало. То се десило на мом рођендану, када сам била у школи.

Био је радни дан. Спремила сам се и отишла у школу. До тамо сам ишла са својим другарицама. Када сам стигла у школско двориште, нико се није сетио да ми честита, али сви су изгледали чудно као да су нешто смишљали. Када сам улазила у школу, свратила сам у пекару. Када сам купила ужину, отишла сам у своју учионицу. Ишла сам и видела своје другаре како су ми певали песмицу. Тада сам се баш обрадовала и сигурно нисам очекивала! После песмице и свега тога, правили смо журку и прославили овај дан најбоље што смо могли. То ме је заиста обрадовало.

Тај дан ћу памтити заувек јер ми је баш улешњао живот. После школе смо отишли у играоницу да обележимо овај дан и да нам остане у сећању. Овај дан ћу дуго памтити. Јер, овако нешто никада нисам очекивала и баш ме је обрадовало. Надам се да ће мој рођендан памтити и моји другари.

Теодора Стијаменковић 6/2

Такмичење у оријентирингу

Након одржаног школског такмичења у оријентирингу на коме је учествовало 49 екипа са по три члана од петог до осмог разреда, најбољи такмичари су учествовали и на државном школском такмичењу у оријентирингу које је одржано 15. маја у Бору, на коме је учествовало више од 300 учесника. Такмичење је било појединачно, одржавало се у центру града, у парку и околини, и сви наши такмичари, њих седморо, успешно су прошли трасу - за девојчице 15, а за дечаке 16 контролних тачака.

Старчевци у Бору

Успеси наших ученика

На међуокружном такмичењу у атлетици, одржаном у мају у Новом Саду, ученица наше школе Дуња Павловић, 4/1, освојила је треће место у дисциплини скок у даљ, а на општинском и окружном прво место. Петар Станковић, 4/1, на општинском такмичењу из математике освојио је друго место, а на окружном прво. На општинском такмичењу "Шта знаш о саобраћају" ученик Душан Михајловић, 6/3, освојио је друго место.

У Новом Бечеју је одржано првенство у каратеу зоне "Банат" у групи полетарци 2017. годиште, а ученик Филип Игњац, 2/1, освојио је прво место у категорија кате. Андреј Грковић, 5/1, освојио је треће место у џудоу на Спортској олимпијади школске омладине Војводине, а ученица Дуња Павловић, 4/1, освојила је четврто место у дисциплини скок у даљ. На такмичењу у рецитовању за ученике од првог до четвртог разреда, које је организовано у Панчеву, ученица Ана Станковић, 2/2, освојила је прво место. У Градској библиотеци одржано је "Стиховање" на које се пријавило 162 ученика из 12 школа са територије нашег града. Такмичили су се у рецитовању епске и ауторске поезије. Ученица наше школе Мила Маријановић, 4/2, пласирала се у финале. На Републичком такмичењу из српског језика и језика културе нашу школу представљала је ученица Лола Марчетић, 7/2, која је освојила треће место.

Испраћај матураната

Дан када су наши осмаци у дворишту школе, а касније и у парку у центру, прославили завршетак основне школе је - 29. мај. То је дан који ће увек будити емоције, сећања на сетне и безбрижне дане. Разредне старешине Зорка Бјелић и Весна Рајић, као и колектив наше школе, пожелели су матурантима много среће у даљем школовању.

- Верујемо да ће наставити да расту и развијају се као личности, не само у школама које буду похађали, већ и у свим будућим изазовима и животним ситуацијама. Пут који је пред њима је пун могућности и ми смо сигурни да ће наставити да остварују своје снове - рекао је овом приликом Саша Тасић, директор старчевачке основне школе.

Матурско вече

Ученици осмих разреда прославили су своју матуру у ресторану "Романтик" у Панчеву у уторак, 2. јуна. У присуству својих наставника и учитеља, уз музику и песму, на један пригодан начин опростили су се од својих другова и другарица. Ово је за њих био завршетак једног периода школовања који се можда и највише памти. Пригодним говором све присутне поздравио је директор школе Саша Тасић који их је подсетио на незаборавне тренутке у школи, али и на обавезе које ће их пратити током живота. Разредна старешина 8/1 Зорка Бјелић, учитељица Татјана Целин, разредна старешина 8/2 Весна Рајић, учитељица Снежана Антонијевић, испратили су их поносно, верујући да ће успети и да ће се храбро и одлучно суочити са свиме што им живот донесе.

Завршетак школске године

Још једна школска година је иза нас, пуна рада, учења, изазова, успеха и драгоцених тренутака које ћемо памтити. Заједно смо савладали нове лекције, стекли знања, учили једни од других и расли као људи. Свака страна наше школске приче била је важна. Захваљујемо се наставницима на труду, стрпљењу и посвећености, родитељима на подршци, а ученицима честитамо на постигнућима.

Данијела Зилић Пећанин

Мали уметници под морем

На Светски дан океана, 8. јуна, одржана је креативна радионица "Мали уметници под морем" у просторији Креативног културног клуба, а у организацији Дома културе и Месне заједнице Старчево. Ово је четврта радионица коју за старчевачке малишане приређују Елеонора Каранфиловски и Јелена Простран. Тридесетак забавиштанца и ученика другог разреда наше школе учествовало је на радионици која је на овај значајан датум све подсетила да морамо да чувамо океане јер су они дом великом броју разноврсних живих бића. Зато су деца овај пут правила шарене рибе користећи разнобојне папире и картоне на различите начине у складу са узрастом и способностима.

Јелена Простран, логопед, објаснила је сврху и значај оваквих радионица за малишане:

- Циљ нам је да што више прстићи раде због fine моторике које сматрамо да недостаје деци. Некад су радионице теже јер се користе маказе и нешто треба исећи по неком калупу, али они дају максимум од себе. Презадовољне смо одзивом деце на све четири до сада одржане радионице и колико се ангажују у раду на задацима које добију - закључила је Простран.

План је да се радионице наставе од септембра, па доведите и своје дете када организатори објаве на друштвеним мрежама датум нове радионице.

М. Ј.

Вредне дечије руке

STR "LUKA"

Lenjinova 37A

Borisa Kidriča 61

SVRATI NA

 MINUTA

Prodavnice
mešovite
robe

POTREBNA RADNIČA!

RAFAELO

ZA VAS RADI 0-24h

***

HVALA VAM
ŠTO STE NAŠE MUŠTERIJE

DISKONT PIČA Junior komerc

Veliki izbor piča po povoljnim cenama

veleprodaja piča

Hladni napici

Info telefon: 063/80-32-980

Radno vreme:

Radnim danima 8-18
subotom 8-16

Pančevački put 75 Starčevo

ЈАВНО КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ
 "Водовод и канализација" Панчево

Користи́мо
 воду
 рационално!

Борац је добар домаћин

Рагби је интересантна игра

Током овог месеца рагбисти старчевачког Борца били су домаћини два значајна турнира у "рагбију 7" - турнира за сениоре и за кадете. Оба догађаја протекла су у одличној организацији, сјајној атмосфери и уз велики труд свих људи укључених у реализацију.

На сениорском турниру наш тим заузео је шесто место, уз борбену и пожртвовану игру током читавог такмичења. На детском турниру момци из Старчева остварили су одличан резултат освојивши 3. место, док им је друго измакло за свега три бода што додатно говори колико је конкуренција била неизвесна и колико је мало недостајало за још већи успех.

- Поносни смо на све играче, тренере и организаторе који су још једном показали колико се труд, заједништво и љубав према рагбију и спорту уопште, исплате - каже за Старчевачке новине Радивој Ћосић, тренер у РК-у Борац.

Хуманост Зорана Петрова Налета

□ Још један Старчевац чија хуманост завређује пажњу је Зоран Петров Налета који је до сада близу 40 пута добровољно дао крв. Присећа се да је први пут то учинио у средњој школи. Касније је почео редовно да даје крв два пута годишње из само једног разлога, а то је да би помогао другим људима чији је живот у опасности. Сваки пут овај чин му је охрабрење да опет донира крв јер сматра "да кад дајете, Бог добрим враћа". Бити добровољни давалац крви за Налета значи продужити другоме живот.

М. Ј.

Међународни успех "Академаца"

На међународном чудо турниру под називом "Стуга Опен", који је 14. јуна одржан Струги у Северној Македонији, окупило се 1.100 такмичара из двадесет држава.

Чудисти "Академије Јочић" из Старчева остварили су запажен резултат освојивши једну сребрну и три бронзане медаље. Радан

Чигоја освојио је сребро, а Војин Урошев, Никола Малетић и Петар Станковић изборили су бронзу.

- Четири такмичара, четири медаље! То је изузетан успех за наш клуб и сјајна потврда квалитета на веома јакој међународној сцени - изјавио је за наш лист тренер Марко Јочић.

Успешни у Северној Македонији

Старчевачка игралишта

Има их двадесетшест. Нигде у околини нема толико игралишта и малих спортских терена. Њихов број се повећавао из године у годину, и тако сада већ деценијама од првог постављеног, оног у Шумицама, код дисконта, које је направљено у јесен 2000. године. Нека су и уклоњена, тамо где би мештаните засметала бука или намере оних који се окупљају у глуво доба ноћи.

Али, нећемо о уклоњеним игралиштима. Присетимо се о томе како су ницала. Најпре би се Месној заједници неко обратио у име својих комшија. Углавном су подржавани такви захтеви. Обезбеђиване су љуљашке, клацкалице, клупе,

понегде тобоган и пењалица, па све до канти за отпатке, сеника и на крају кошаркашких табли, па и једног тениског терена. То је била обавеза месне управе, али постојала је и обавеза мештана који су затражили постављање игралишта у свом кварту. Њихова обавеза била је да игралишта одржавају, по могућности косе и фарбају мобилијар. Уз назнаку да, где то не може, помоћи ће ЈКП "Старчевац". Фарба је обезбеђена бесплатно.

Та обавеза траје све до данас. Ништа се ту није променило. А тако и треба да буде - јер ко ће најбоље чувати и бринути о игралишту од самих мештана из комшилука!

Све се може кад се комшије сложе - клупе код дисконта

Меморијал посвећен Николи Јанићијевићу

На 18. меморијалном фудбалском турниру “Никола Јанићијевић Џони“, одржаном на Општинском стадиону у Старчеву, славили су најмлађи фудбалери ФК-а “Борац“, који су након велике борбе и извођења пенала у финалу савладали екипу “Фортуне“ из Панчева и подigli победнички пехар.

Турнир, који из године у годину окуља младе фудбалере из јужног Баната, још једном је показао да резултат није једино што се памти. На терену су виђени борбеност, спортски дух и искрено дечије уживање у игри, док је ван њега доминирала емоција због успомене на Николу Јанићијевића, чије име турнир с поносом носи већ пуних осамнаест година.

Поред финалиста, на турниру су наступили и “Младост“ из Омољице, “Јединство“ из Качарева, “Будућност“ из Банатског Брестовца, “БСК“ из Баваништа и екипе из Јабукe и Долова. Током целодневног надметања публика је могла да ужива у великом броју квалитетних утакмица, лепих потеза и голова.

Финални сусрет између Старчеваца и Панчеваца донео је много узбуђења. После изједначене игре одлука о победнику пала је тек након извођења пенала. Више концентрације и спортске среће имали су млади фудбалери “Борца“, на велико одушевљење домаће публике.

Млади шампиони

Меморијал “Никола Јанићијевић Џони“ није само спортска манифестација, већ догађај који чува сећање на човека чије име и данас окуља људе око правих вредности, пријатељства, поштовања и љубави према фудбалу. Управо због тога овај турнир заузима посебно место у спортском животу Старчева и околине.

Организацију турнира успешно су реализовали породице Јанићијевић и Ђирковић, ФК “Борац“ и фирма “Ница

Монт“, док су за регуларност такмичења били задужени арбитри Гојко Јанићијевић и Алекса Шошгарић. Пехар је остао у Старчеву, али је највећа победа још једном припала дечијем фудбалу, дружењу и успомени на трагично страдалог Николу Јанићијевића, која кроз осмехе најмлађих и љубав према игри наставља да живи и траје.

Марко Вучић

Кошарка: Борац трећи у Војводини!

Још један велики успех млађих пионира и старчевачке кошарке! Кошаркашки клуб Борац је једини клуб из “мале средине“ који се надметао са “кошаркашким градовима“ и успео да забележи невероватан успех - трећа скипа по квалитету у Војводини.

До ове позиције дошло у претпоследњем колу које је Борац играо код куће и у коме су се наши момци састали са КК-ом Пролетер из Зрењанина, који је, иначе, тада био другопласиран на табели. Борац је морао да победи, а утакмица и противник нимало нису били лаки. Веома тешка борба до самог краја меча, а у самом финишу утакмице Старчевци су одиграли најбоље што умеју - кад је било најпотребније и победили са 52:48.

Велика победа и осигурана трећа позиција и најбоље приказана партија у првенству. Сва деца су одиграла на високом нивоу. Још једна сјајна и талентована генерација коју чине: Вук Јовановић, Немања Јанићијевић, Лука Бојовић, Његош Алексић, Вук Влаховић, Никола Алексић, Михајло Исаиловић, Коста Кокановић, Матија Миодраг, Митар Гојковић, Петар Славковић, Матија Милићевић и Милија Стојменовић.

З. Кокановић

У врху војвођанске кошарке

□ **ОДБОЈКА** / ОК Борац привео је крају такмичарску сезону 2025/26 у оквиру Друге лиге Север, зауевши шесту позицију на табели. Након прошлогодишњег болног испадања из вишег ранга, Старчевци су се ове године консолидовали и уз помоћ играча из сопственог погона успели да одрже жар старчевачке одбојке. Екипа је у 20 одиграних кола забележила половичан учинак - остварено је тачно 10 победа и 10 пораза, што је било довољно за сакупљање 31 бода. Иако је примарни циљ био стабилизација сениорског тима, управа клуба и навијачи имају много разлога за оптимизам. Поред солидног издања првог тима огроман успех направила је јуниорска скипа Борца која се преко узбудљивог баража пласирала на државно првенство.

Крај сезоне - Борац девети на табели

Победом у последњем колу у Честерегу фудбалери Борца избегли су бараж за опстанак у Војвођанској фудбалској лиги - Исток, тако да ће и наредне сезоне играти у истом рангу такмичења.

Ево резултата последња три кола:

Житишћине:

Бегеј - Борац 1:0;

Старчево:

Борац - Полет (Идвор) 4:0;

Честерег:

Напредак - Борац 1:3.

У 28. колу Борац је гостовао у Житишту скипи Бегеја. Одиграна је једна веома узбудљива и неизвесна утакмица до самог краја. Од самог старта утакмице гостујућа екипа је била надмоћнија и већ на самом старту, у 2. минуту, у идеалној прилици нашао се Урош Лукић, који је шутирао са неких 18 метара, веома прецизно, али је голман Бегеја био на висини задатка. У 15. минуту, после одличне акције Борца, Малићан излази сам испред противничког голмана, али није успео да га и савлада. Читаво прво полувреме Старчевци су имали иницијативу и стварали прилике за погодак, али нису успели да их реализују.

На самом старту другог полувремена, у 50. минуту, Предраг Ђирић је био неопрезан у свом казненем простору и оборио једног противничког играча, а судија је досудио казнен ударца за домаћин тим, који је и реализован и Бегеј је повео са 1:0. У 62. минуту Борац остаје са десет играча након искључења Ђирића због другог жутог картона. Иако бројчано слабија, гостујућа екипа је и даље нападала и покушавала да дође до изједначења. Створено је неколико ситуација да се угрози голман Бегеја, али до краја није било промене резултата.

У 29. колу екипа Борца је на Општинском стадиону угостила Полет из Идвора. Домаћа екипа је била од самог старта супериорнија и знатно надмоћнија. На први погодак се чекало до 19. ми-

нута када је мрежу гостију затресао Владимир Јоковић за вођство од 1:0. У 40. минуту Борац је повео са 2:0, а стрелац је Малићан. Тек што су гости пошли са центра и изгубили лопту у листу стрелца се уписује и Урош Лукић, за вођство од 3:0, а играо се 40. минут. Минут пре краја првог полувремена у листу стрелца се уписује и Лазар Митровић и поставља коначан резултат првог дела иге - 4:0 за Старчевце.

У наставку меча готово се није ни играло јер су два гостујућа играча због повреде остала у свлачионици, а након само пет минута игре још три играча Полета су се повредили и судија је одсвирао крај утакмице која је и регистрована резултатом 4:0.

У 30. колу, уједно и последњем у овој сезони, екипа Борца је гостовала у Честерегу и играла веома важну утакмицу против екипе Напретка. Гостујућа екипа је добро ушла у овај меч и у 15. минуту је стигла до предности када је млади Матеја Чанчар шутирао изузетно прецизно са неких 25 метара и голман домаћих је био немоћан. У 36. минуту Напредак стиже до изједначења, што је био резултат полувремена. У наставку сусрета Борац је константно вршио притисак ка голу домаћина, а плод такве игре је вођство у 68. минута, а стрелац

је још један млади играч - Матеја Бањац. Само два минута касније Чанчар се по други пут уписује у листу стрелца за вођство од 3:1. Од тог момента Напредак остаје са играчем мање због другог жутог картона једног од играча из Честерега. До краја

утакмице резултат се није мењао, а Борац је овом победом обезбедио такмичење у истом рангу и наредне сезоне.

Следи кратка пауза, а нова сезона ће стартовати половином августа.

*Пејар
Орешковић*

ФК Борац 2025/26

ТАБЕЛА

- Војвођанске лиге - Исток -
по завршетку сезоне 2025/26.

1. ОФК Граднулица	30	21	3	6	100:29	+71	66
2. Глогоњ	30	18	4	8	103:36	+67	58
3. Јединство (В)	30	18	2	10	63:34	+29	56
4. Јединство (БК)	30	18	1	11	81:47	+34	55
5. Црвена звезда	30	17	2	11	74:44	+30	53
6. ОФК Бегеј	30	15	7	8	54:33	+21	52
7. Слобода (НК)	30	16	4	10	64:46	+18	52
8. Задругар	30	16	4	10	69:55	+14	52
9. Борац	30	16	3	11	68:39	+29	51
10. Војводина 1928	30	16	3	11	72:42	+30	51
11. Долово	30	15	5	10	67:49	+18	50
12. Полет	30	10	4	16	49:85	-36	34
13. Напредак	30	7	4	19	41:78	-37	25
14. Козара	30	7	2	21	34:59	-25	23
15. Раднички	30	3	3	24	17:84	-67	12
16. Будућност	30	1	1	28	13:209	-196	4

□ У виши ранг - Српску лигу група Војводина пласирао се тим ОФК-а Граднулица из Зрењанина. Бараж за српску лигу играће Глогоњ и Јединство из Влајковца. Војводина 1928 из Перлеза и Долово играће бараж за опстанак у овој лиги, а испадају Полет из Идвора, Напредак из Честерега, Козара из Банатског Великог Села, Раднички из Зрењанина и Будућност из Српске Црње.